

บทที่ 5

กฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปราม การฟอกเงินและมาตรการลดผลกระทบจากการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน

การวิจัยนี้มีแนวคิดว่าการปรับปรุงกฎหมายเพื่อนำมาบังคับใช้กับการกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินจะทำให้เกิดความชัดเจนในการกำหนดความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินที่จะนำไปบังคับใช้ในการตรวจการประกอบอาชญากรรมที่มีการเปลี่ยนสภาพเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายให้เป็นเงิน หรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย และเป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการให้มีการตรวจการประกอบอาชญากรรมให้ลดน้อยลง และได้มาตรการลดผลกระทบจากการยึดหรืออายัดทรัพย์สินเพื่อให้ผู้ทำธุรกรรมหรือผู้มีส่วนได้เสียกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดนั้นได้รับผลกระทบจากการยึดหรืออายัดทรัพย์สินน้อยลง ดังนั้น การวิจัยนี้จึงได้เอาแนวคิดมาหาคำตอบเพื่อจะนำไปสู่การจัดทำกฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินและมาตรการลดผลกระทบจากการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ การกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐาน และมาตรการลดผลกระทบจากการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน ซึ่งจะเป็นการใช้วิธีวิทยาการวิจัยที่กำหนดไว้ในบทที่ 3 และผลการวิเคราะห์ในบทที่ 4

สำหรับการกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานนั้นจะเป็นการกำหนดจากหลักเกณฑ์ที่มีจำนวนมากและเกี่ยวข้องกับผิดอาญาหลายฐานซึ่งเป็นความคิดที่อยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน การกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานอาจจะส่งผลกระทบต่อการใช้งานหน้าที่และทำให้หน่วยงานต่าง ๆ ต้องเข้ามาเป็นผู้รับผิดชอบในของการดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินต่อไป ซึ่งแตกต่างกับการกำหนดมาตรการลดผลกระทบจากการยึดหรืออายัดทรัพย์สินซึ่งเป็นมาตรการที่มีอยู่แล้วในกฎหมายหลายฉบับที่เป็นการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล ดังนั้น ในการหาคำตอบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินจึงจะต้องนำคำตอบที่ได้มาจากการวิจัยมาให้ผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) ได้มีส่วนร่วมออกแบบประเด็นที่ควรมีอยู่ในกฎหมายต้นแบบ โดยการจัดการมีส่วนร่วมออกแบบ, ร่วมออกแบบ ((Participatory Design, Co – Design: CD) โดยให้ประชากรที่เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงกับการกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินร่วมกันออกแบบ

โครงสร้างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินเพื่อนำไปวิเคราะห์และจัดทำเป็นกฎหมายที่มีความเหมาะสมสำหรับการปราบปรามการฟอกเงิน ตรงกับเจตนารมณ์ของกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และไม่กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนจนเกินสมควร โดยมีรายละเอียดของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. การมีส่วนร่วมออกแบบ-ร่วมออกแบบ (Participatory Design, Co – Design)

การมีส่วนร่วมออกแบบ – ร่วมออกแบบ (Participatory Design, Co-Design) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง (Stakeholders) กับการกำหนดหลักเกณฑ์ในการปราบปรามการฟอกเงินได้มีส่วนร่วมในการออกแบบคำตอบที่จะนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่จะบังคับใช้กับการปราบปรามการฟอกเงินที่จะตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมที่ได้เงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ โดยมีกระบวนการดำเนินงาน ดังนี้

การดำเนินการ แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ

1.1 ขั้นตอนการเตรียมการ

เป็นขั้นตอนของการเตรียมความพร้อมก่อนการดำเนินการจัดทำ Co-Design ประกอบด้วย

1) การกำหนดประชากรร่วมออกแบบ เป็นกลุ่มประชากรผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งเป็นประชากร Co-Design รวมทั้งสิ้น จำนวน 16 คน

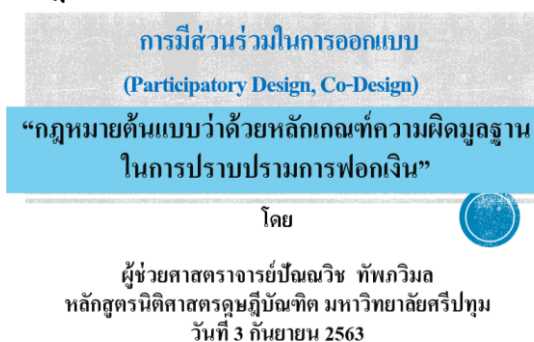
ในการมีส่วนร่วมออกแบบ – ร่วมออกแบบ (Participatory Design, Co-Design) มีจำนวนทั้งสิ้น 16 คน แยกออกเป็น 4 กลุ่ม ประกอบด้วย (ดูภาพที่ 5.1)

กลุ่มที่ 1 กลุ่มหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม จำนวน 4 คน

กลุ่มที่ 2 กลุ่มหน่วยงานเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน จำนวน 4 คน

กลุ่มที่ 3 กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน 4 คน

กลุ่มที่ 4 กลุ่มนักกฎหมายและนักวิชาการ จำนวน 4 คน

ภาพที่ 5.1 การจัดทำ Co-Design

ประชากรทั้ง 4 กลุ่มนี้ แยกออกเป็นกลุ่มเฉพาะ และกลุ่มผสม

ประชากรกลุ่มเฉพาะ หมายถึง ประชากรที่มีประสบการณ์หรือมีหน้าที่เฉพาะในด้านที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดความสมดุลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน มีทั้งหมด 4 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน (ดูภาพที่ 5.2) ได้แก่

กลุ่มเฉพาะ 1 กลุ่มหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

กลุ่มเฉพาะ 2 กลุ่มหน่วยงานเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน

กลุ่มเฉพาะ 3 กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ

กลุ่มเฉพาะ 4 กลุ่มนักกฎหมายและนักวิชาการ

ภาพที่ 5.2 ประชากรกลุ่มเฉพาะ

ประชากรกลุ่มผสม หมายถึง ประชากรที่มาจากกลุ่มเฉพาะ แยกมากลุ่มละ 1 คน เพื่อผสมรวมเป็น 4 คน ต่อ 1 กลุ่ม ดังนั้น แต่ละกลุ่มผสม จึงประกอบด้วย หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม หน่วยงานเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน เจ้าหน้าที่ของรัฐ นักกฎหมายและนักวิชาการ (ดูภาพที่ 5.3)

ภาพที่ 5.3 ประชากรกลุ่มผสม

การจัดให้มีประชากรกลุ่มเฉพาะที่มีตำแหน่ง ประสบการณ์ และการปฏิบัติงานในระดับเดียวกัน ได้มีการอภิปรายร่วมกันในหัวข้อประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายฟอกเงิน เพื่อให้ได้หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินจึงมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ส่วนกลุ่มผสมที่มีตำแหน่ง ประสบการณ์และการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน เมื่อได้อภิปรายกันอาจจะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันตามประสบการณ์ของแต่ละคนแต่ก็ต้องมีข้อสรุปของกลุ่มผสม

2) การจัดเตรียมสถานที่จัดทำ Co-Design

โดยเหตุที่กำหนดประชากรออกเป็น 4 กลุ่ม สถานที่จึงต้องแยกเป็น 4 โต๊ะห่างกัน โดยมีระยะห่างที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้เกิดการร่วมแสดงความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มรบกวนกัน แต่อยู่ในห้องเดียวกัน จึงจำเป็นที่จะเป็นห้องขนาดใหญ่ ซึ่งการวิจัยนี้ได้ใช้สถานที่ที่เป็นห้องคอนเวนชัน ชั้น 4

อาคาร 11 (40 ปี ศรีปทุม) เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการฟอกเงิน และประชากรกลุ่มทำ Co-Design มีความสะดวกในการเดินทาง

3) จัดเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดทำ Co-Design

ผู้วิจัยจัดเตรียมกระดาษแผ่นใหญ่ และเครื่องเขียนสำหรับเขียนคำตอบจากมติของแต่ละกลุ่มพร้อมแท่นที่ตั้งเพื่อใช้ในการจดประเด็นคำตอบของแต่ละกลุ่มเพื่อนำเสนอต่อที่ประชุมกลุ่มรวม

4) จัดเตรียมเลขานุการกลุ่ม เพื่อทำหน้าที่ในการบันทึกมติของที่ประชุมกลุ่ม (ดูภาพที่ 5.4)

ภาพที่ 5.4 เลขานุการกลุ่มประชากรเฉพาะและประชากรผสม

1.2 ขั้นตอนการดำเนินการ

การดำเนินการแบ่งออกเป็น 2 ช่วง

ช่วงเช้าเป็นการจัดทำ Co-Design กลุ่มเฉพาะ การวิจัยใช้เวลาดำเนินการประมาณ 2 ชั่วโมง มีการดำเนินการ ดังนี้

- กลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่มเลือกผู้แทนกลุ่มที่จะทำหน้าที่รายงานผลจากข้อตกลงของกลุ่มต่อกลุ่มอื่น ๆ เมื่อเสร็จสิ้นการร่วมทำ Co-Design

- ผู้วิจัยนำเสนอวัตถุประสงค์ของการวิจัยและวัตถุประสงค์ของการจัดทำ Co-Design ประเด็นในการอภิปรายของประชากร Co-Design ที่เป็นประเด็นจากการวิเคราะห์ในบทที่ 4 เพื่อเป็นแนวทางการอภิปราย แต่ไม่จำกัดว่าในการอภิปรายจะต้องยึดตามประเด็นเหล่านั้น ประชากรกลุ่มเฉพาะสามารถที่จะนำประเด็นอื่นๆ ที่คิดว่าเหมาะสมมาอภิปรายได้

คำตอบที่ได้มาจากการอภิปรายในกลุ่มเฉพาะแต่ละกลุ่มเมื่อมีการนำเสนอต่อที่ประชุมแล้วถือว่าเป็นการเสร็จสิ้นการดำเนินการมีส่วนร่วมออกแบบของประชากรกลุ่มเฉพาะซึ่งจะเป็นข้อมูลที่การวิจัยได้นำไปสู่การวิเคราะห์ต่อไป (ดูภาพที่ 5.5)

ภาพที่ 5.5 การอภิปรายและการนำเสนอต่อที่ประชุม

ช่วงบ่าย เป็นการจัดทำ Co-Design แบบกลุ่มผสม การวิจัยใช้เวลาดำเนินการประมาณ 2 ชั่วโมง มีการดำเนินการเช่นเดียวกับกลุ่มเฉพาะ

1.3 ประเด็นการกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน

จากการวิเคราะห์ในบทที่ 4 ได้คำตอบของหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน เป็นประเด็นหลักเกณฑ์ที่ใช้กฎหมายเป็นกลไกในการบังคับเพื่อเป็นแนวทางสำหรับประชากรกลุ่มเฉพาะและกลุ่มผสมได้ร่วมกันอภิปราย ซึ่งอาจจะยึดหรือไม่ยึดตามประเด็นเหล่านี้ก็ได้หรืออาจมีการเพิ่มเติมบางประเด็นก็ได้

ประเด็น Co-Design ที่เป็นแนวทาง มี 8 ประเด็น คือ

- 1) ความผิดอันมีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง
- 2) ความผิดที่มีลักษณะการกระทำตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำตามมาตรฐานสากล
- 3) ความผิดที่กำหนดจากมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด
- 4) ความผิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิด
- 5) ความผิดที่มีลักษณะผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
- 6) ความผิดที่มีลักษณะสลับซับซ้อนไม่สามารถนำมาตราการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การปราบปราม
- 7) ความผิดที่มีลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้
- 8) ความผิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม

1.4 ผลของการทำ Co-Design ประชากรกลุ่มเฉพาะ

ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม ได้อภิปรายร่วมกันประเด็นที่กำหนดไว้เพื่อหาคำตอบที่จะเป็นหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินเพื่อผลคือ การปราบปรามและตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม และได้คำตอบแยกตามประเด็น ดังนี้

ประเด็น ความผิดที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

กลุ่มหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง แต่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมให้มีการกำหนดคำนิยามหรือความหมายของอาชญากรรมร้ายแรงให้มีความชัดเจน เพื่อเป็นการจำกัดการใช้ดุลพินิจของผู้ที่เกี่ยวข้อง เพราะต้องการหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนและลดการใช้ดุลพินิจในส่วนของผู้ที่เกี่ยวข้องให้น้อยที่สุด

กลุ่มหน่วยงานเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง และได้กำหนดคำนิยามความหมายของอาชญากรรมร้ายแรงว่าเป็นความผิดทางอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป โดยพิจารณาจากการออกหมายจับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 66 แสดงให้เห็นว่า คดีความผิดที่มีอัตราโทษตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไปนี้เป็นคดีที่มีความร้ายแรงพอสมควรที่จะออกหมายจับได้

กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง และนิยามคำว่า “อาชญากรรมร้ายแรง” จะต้องพิจารณาตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยองค์การอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 ที่ได้มีการกำหนดนิยามของคำว่า อาชญากรรมร้ายแรงไว้ว่า “ความผิดอาญาที่กฎหมายกำหนดโทษจำคุกขั้นสูงตั้งแต่ 4 ปี ขึ้นไป หรือโทษสถานหนักกว่านั้น โดยอาจจะจัดทำเป็นบัญชีอาชญากรรมร้ายแรงท้ายกฎหมาย นอกจากนี้ศาสตราจารย์วิระพงษ์ บุญโญภาส ยังได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความหมายของอาชญากรรมร้ายแรงว่า เป็นคดีที่มีความสำคัญและเป็นการกระทำที่กระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือมีผลกระทบต่อส่วนรวมในวงกว้าง คือ อาจมีผลกระทบไม่เฉพาะภายในประเทศ

กลุ่มนักกฎหมายและนักวิชาการ

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง เพราะเป็นการกำหนดตามมาตรฐานสากล ทำให้อาชญากรรมร้ายแรงจะต้องเป็นส่วนหนึ่งของการกำหนดความผิดมูลฐาน โดยต้องเป็นการกำหนดความผิดตามอนุสัญญาฯ ซึ่งจำเป็นมาก โดยกำหนดอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่ 4 ปี ขึ้นไปหรือโทษสถานที่หนักกว่านั้น เป็นเงื่อนไขของการกำหนดความผิดมูลฐาน

คำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่มพบว่ามีความเห็นที่สอดคล้องกันคือการยอมรับว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง จะต้องมีการกำหนดคำนิยามที่ชัดเจน เพื่อลดการใช้ดุลพินิจของผู้บังคับใช้กฎหมาย และมีประชากรกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐและกลุ่มนักกฎหมายและนักวิชาการ มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ให้กำหนดคำนิยามของอาชญากรรมร้ายแรงไว้ว่า ความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกขึ้นสูงตั้งแต่ 4 ปี ขึ้นไป หรือโทษที่สถานหนักกว่านั้น เป็นเงื่อนไขของการกำหนดความผิดมูลฐาน โดยอาจจะจัดทำเป็นบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ ซึ่งเป็นคำนิยามที่สอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000

ประเด็น ความผิดที่มีลักษณะการกระทำตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำตามมาตรฐานสากล

กลุ่มหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะกำหนดจากความผิดที่มีลักษณะตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำตามมาตรฐานสากลเป็นหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐาน เพราะเป็นกฎกติกาสากลที่มีขอบเขตที่กว้างกว่าจึงควรนำมากำหนดเป็นองค์ประกอบข้อแรก

ความผิดมูลฐานจะต้องพิจารณาจากมูลฐานขั้นต่ำก่อน แล้วจึงจะมาขยายความบริบทของสังคมไทย เพราะบริบทของไทยมีอะไรที่แตกต่างกับต่างประเทศ ต้องไม่เกินสมควรตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 26 ที่บัญญัติว่า การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติเงื่อนไขไว้ กฎหมายดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้รวมทั้งต้องระบุเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้ด้วย

กลุ่มหน่วยงานเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่มีลักษณะตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำตามมาตรฐานสากล เพราะเป็นการนำเอามาตรฐานสากล 21 ประเภทเป็นตัวตั้ง โดยจัดทำหลักเกณฑ์ 21 ประเภทประกอบไปด้วยความผิดอะไรบ้าง และขยายความองค์ประกอบในความผิดมูลฐานทั้ง 21 ประเภท โดยเพิ่มเติมมูลฐานตามบริบทของประเทศไทย (ถ้ามี)

กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่มีลักษณะตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำตามมาตรฐานสากล เพราะสามารถแบ่งประเภทความผิดที่กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำตามมาตรฐานสากลได้ คือ ดูจากการกระทำตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ที่ถือว่าเป็นอาชญากรรมร้ายแรง

กลุ่มนักกฎหมายและนักวิชาการ

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่มีลักษณะตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำตามมาตรฐานสากล เพราะการต่อการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Money Laundering and Counter financial terrorist (ML&CFT) ของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (FATF) ที่มีความผิด 21 ประเภท ที่เป็นแนวทางในการกำหนดความผิดมูลฐาน ที่จะต้องกำหนดให้ครอบคลุมเพื่อจะเข้ารับการประเมินทุก 5 ปี ซึ่งประเทศไทยก็ได้มีการกำหนดให้ครบถ้วน เพราะมาตรฐานสากลไม่ได้เพิ่มความผิดมูลฐานขึ้นมาใหม่ ของประเทศไทยมีการกำหนดเกินความผิดมูลฐานที่มี แต่ความผิดมูลฐานบางประเภทก็ไม่ครอบคลุม และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า การกำหนดความผิดมูลฐานควรพิจารณาตามบริบทของสังคม มองในมุมมองนิติศาสตร์เพียงด้านเดียว และให้ความสำคัญเป็นพลวัตรของสังคมที่มีการเปลี่ยน ไปยุคสมัย อันจะทำให้แนวคิดของการกระทำผิดความผิดในทางอาชญาวิทยาเปลี่ยนไป

คำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม พบว่ามีความเห็นที่สอดคล้องกันคือการยอมรับว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่มีลักษณะการกระทำตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำตามมาตรฐานสากล อันเนื่องมาจากประเทศไทยเป็นสมาชิกขององค์กรสหประชาชาติจึงจะต้องปฏิบัติตามมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ที่ 1617 ที่จะต้องกำหนดความผิดมูลฐานให้ปฏิบัติตามมาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนดไว้ในข้อแนะนำของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินที่เป็นมาตรฐาน โดยเอาความผิดทั้ง 21 ประเภทเป็นตัวตั้ง และมีกลุ่มหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ในการ

กำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานนอกจากจะพิจารณามาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนดแล้ว เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมไทยในการพิจารณามาตรฐานขั้นสูงควรพิจารณาไม่ให้ส่งกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนจนเกินสมควร ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 26

ประเด็น ความผิดที่กำหนดจากมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด

กลุ่มหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะไม่กำหนดจากจำนวนมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด เพราะการกำหนดจากจำนวนเงิน อาจจะทำให้มีการพลาดบางคดีไปได้ เช่น การจัดซื้อจัดจ้างตามพระราชบัญญัติจัดซื้อจัดจ้าง การจัดซื้อจัดจ้างแบบไม่เฉพาะเจาะจง ซึ่งกำหนดที่ 1 ล้านบาท ก็จะมีจัดซื้อในงบประมาณ 9 แสนกว่า แต่ไม่เกิน 1 ล้านบาท หากมีการกำหนดจำนวนมูลค่าเงินที่ 1 ล้านบาท ผู้กระทำความผิดก็จะกระทำความผิดที่จำนวนไม่ถึง 1 ล้านบาท เพื่อไม่ให้เกิดการกระทำดังกล่าว หากเข้าองค์ประกอบอื่นๆ แล้ว ไม่ว่าจะกี่บาทก็ต้องเป็นฟอกเงิน หากเป็นการฟอกเงินก็เข้าองค์ประกอบความผิดแล้ว

กลุ่มหน่วยงานเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะไม่กำหนดจากจำนวนมูลค่าของเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกำหนดความผิดมาเป็นองค์ประกอบในการพิจารณาความผิดมูลฐาน

กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดจากมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด และมูลค่าเงินตราจะเป็นจำนวนวงเงินไม่ต่ำกว่า 5 ล้านบาท ซึ่งได้มีการกำหนดไว้ในบัญชีความผิดของคณะกรรมการคดีพิเศษของกรมสอบสวนคดีพิเศษกำหนดไว้ เช่น ความผิดฐานค้ำมนุษย์ตามคณะกรรมการคดีพิเศษต้องเป็นความผิดค้ำมนุษย์ที่เป็นองค์กรอาชญากรรม และมีมูลค่าการกระทำความผิดไม่ต่ำกว่า 5 ล้านบาท เป็นต้น แต่ก็ควรมีการกำหนดข้อยกเว้นว่า ถ้าจำนวนต่ำกว่า 5 ล้านบาท ต้องมีการกระทบต่อประชาชนเป็นส่วนใหญ่ เช่น คดีฉ้อโกงประชาชน ก็สามารถเข้าข่ายความผิดนั้นด้วย

กลุ่มนักกฎหมายและนักวิชาการ

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะไม่กำหนดจากมูลค่าเงินตรา เนื่องจากถ้าหากจำนวนเงินตรานั้นมีมูลค่าน้อยแต่ผลกระทบนั้นเกิดความเสียหายจำนวนมาก ส่งผลกระทบต่อสังคม เศรษฐกิจ ความมั่นคง ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ที่มีผลกระทบโดยรวม หาก

มีผลกระทบด้านใดด้านหนึ่ง อันนี้ก็จะไม่ดูของเงินตรา การที่วัดเป็นตัวเงิน เช่น คดี สินแส โฆกุน ผู้เสียหาย 2,000 คน แต่มูลค่ามันน้อย แต่ทรัพย์สินได้ 3 ล้าน ภาพลักษณ์มีผลกระทบในเชิงสังคม อันนี้จึงเป็นส่วนหนึ่งที่จำเป็น

คำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม มีประชากรกลุ่มเฉพาะจำนวน 3 กลุ่ม พบว่ามีความเห็นที่สอดคล้องกันคือการยอมรับว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะไม่กำหนดจากความผิดที่กำหนดจากมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด เพราะการกำหนดจำนวนเงินอาจจะทำให้เป็นช่องทางให้อาชญากรกระทำความผิดในมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่น้อยกว่าที่กฎหมายกำหนด เพื่อหลบเลี่ยงการกระทำความผิดได้ อีกทั้งมูลค่าเงินตรา เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพเศรษฐกิจและสังคม และเสนอแนะให้พิจารณาจากหลักเกณฑ์อื่นๆ หรือผลกระทบของกระทำความผิด แต่มีกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐเห็นแตกต่างกัน คือ หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะกำหนดจากความผิดที่มีมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด เพราะการกำหนดวงเงินจะทำให้ทราบความร้ายแรงของการกระทำความผิดซึ่งเป็นการกำหนดคล้ายกับจำนวนเงินในคดีของกรมสอบสวนคดีพิเศษ และถ้าวงเงินที่ไม่ถึงจำนวนที่กำหนดก็ให้พิจารณาการกระทำที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนเป็นส่วนใหญ่

ประเด็น ความผิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิด

กลุ่มหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะกำหนดจากความผิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิด แต่ต้องดูประโยชน์อย่างอื่นด้วย ต้องเอาการได้มาของทรัพย์สินมาเป็นองค์ประกอบความผิด เพราะหากเป็นการฟอกเงินก็เข้าองค์ประกอบความผิดฐานฟอกเงินแล้ว และควรกำหนดความหมายของทรัพย์สินให้รวมถึงประโยชน์อย่างอื่นด้วยที่ได้มา เช่น ประโยชน์ในหุ้นลม หรือ ประโยชน์ในน้ำเชื่อวัว โดยเป็นเหตุผลเดียวกับหลักเกณฑ์ความผิดที่กำหนดจากมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด

กลุ่มหน่วยงานเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะกำหนดจากความผิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิดเป็นองค์ประกอบ

กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะกำหนดจากความผิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิด แต่ให้พิจารณาว่าอาจจะซ้ำซ้อนกับประเด็น ความผิดที่กำหนดจากมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด เพราะการได้มาซึ่งทรัพย์สินจากการ

กระทำคามผิด ก็มีกำหนดไว้ในความผิดที่กำหนดจากมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำคามผิด

กลุ่มนักกฎหมายและนักวิชาการ

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะกำหนดจากความผิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำคามผิด เพราะการฟอกเงินจะต้องมีเงิน (ทรัพย์สิน) เนื่องจากเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการพิจารณาความผิดฐานฟอกเงิน (ดูเรื่องทรัพย์สินเป็นสำคัญ) หากไม่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำคามผิด อันนี้ควรยกเป็นหลักเกณฑ์ข้อแรก และหลักเกณฑ์ข้อต่อไปให้พิจารณาจากอาชญากรรมร้ายแรงเป็นหลักเกณฑ์รองลงมา คือ ต้องมีเงิน เช่น ความผิดในการเรียกค่าไถ่ ไม่ใช่หลักของกฎหมายฟอกเงินที่เราไปจับ โดยปกติธุระ เพื่อประโยชน์เป็นการลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน ส่วนคำว่า ปกติธุระ ทำมากกว่าหนึ่งครั้ง แนวในการดำเนินคดีของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ลักทรัพย์ เล็กๆ น้อยๆ ลักนาฬิกา ลักแหวน กระทำคามผิดเป็นปกติธุระ แนวทางการดำเนินคดีของ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน จึงไม่ดูจากมูลค่า เป็นการป้องกันในเชิงที่เขาจะไม่กลับไปกระทำผิดอีก

คำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่มพบว่ามีความเห็นที่สอดคล้องกันคือการยอมรับว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะกำหนดจากความผิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำคามผิด เพราะการกระทำที่จะเป็นความผิดฐานฟอกเงินได้นั้น จะต้องมีการได้เงิน ทรัพย์สินเป็นสำคัญ และควรกำหนดนิยามคำว่า ทรัพย์สินให้ชัดเจนและรวมถึงผลประโยชน์ที่อาจจะคำนวณเป็นมูลค่าได้

ประเด็น ความผิดที่มีลักษณะผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

กลุ่มหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่มีลักษณะผลกระทบต่อความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ แต่ควรกำหนดความหมายของความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ชัดเจนว่า คืออะไร แล้วฟอกเงินไปแล้วเศรษฐกิจพังพินาศเลยหรือไม่ ใครเป็นคนกำหนดว่ามีผลกระทบแล้ว เช่น 2 ล้าน บาทอาจไม่กระทบต่อความมั่นคงก็ได้ เมื่อเทียบกับเศรษฐกิจเป็น 1,000 ล้าน 10,000 ล้าน

กลุ่มหน่วยงานเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่มีลักษณะผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ แต่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ส่งผลกระทบ หรืออาจจะส่งผลกระทบ เพื่ออำนาจให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการใช้กฎหมายได้ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่มีลักษณะผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจเป็นหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐาน เมื่อพิจารณาจากค่านิยมที่เป็นองค์ประกอบความผิดที่ให้โดยศาสตราจารย์วิระพงษ์ บุญโญภาส

กลุ่มนักกฎหมายและนักวิชาการ

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่มีลักษณะผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจเป็นหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐาน เพื่อให้สอดคล้องกับความมั่นคงในข้อ 3 เรื่องความมั่นคงต่อประเทศ และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมให้พิจารณาความผิดทางกายภาพและความผิดทางไซเบอร์ (แอฟลิเคชั่น) ต่างๆ ทางด้านดิจิทัลทั้งหมด และความผิดอิเล็กทรอนิกส์ ให้เข้าใจว่าเป็นระบบด้านดิจิทัลที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

คำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม พบว่ามีความเห็นที่สอดคล้องกันคือการยอมรับว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะกำหนดจากความผิดที่มีลักษณะผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และมีกลุ่มหน่วยงานเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า จะต้องมีการกำหนดค่านิยมของความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ชัดเจน อีกทั้ง และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดผลกระทบให้เพิ่มเติมคำว่า “อาจจะ” มีผลกระทบ ส่วนกลุ่มนักกฎหมายและนักวิชาการ มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า การกำหนดหลักเกณฑ์จะต้องพิจารณาการกระทำความผิดที่เชื่อมโยงกับทางธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์หรือความผิดทางไซเบอร์ เพื่อให้มีการปรับเข้ากับความผิดที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย

ประเด็น ความผิดที่มีลักษณะสลับซับซ้อน ไม่สามารถนำมาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การปราบปราม

กลุ่มหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมีการกำหนดจากความผิดที่มีลักษณะสลับซับซ้อน ไม่สามารถนำมาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การปราบปราม แต่ควรเพิ่มสืบสวน สอบสวน และป้องกันปราบปราม เพราะความสำคัญของการปราบปรามคือ การแสวงหาและรวบรวมพยานหลักฐาน

กลุ่มหน่วยงานเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะกำหนดจากความผิดที่มีลักษณะสลับซับซ้อน ไม่สามารถนำมาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การปราบปราม เนื่องจากพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามการกระทำความผิดทางอาญาที่

กำหนดไว้ในกฎหมายอื่น ซึ่งบางกรณีมาตรการในกฎหมายอื่นของหน่วยงานอื่นนั้นมีความทาง
 อาญาที่จำกัด ไม่อาจดำเนินการกับทรัพย์สินดังกล่าวได้ทันภายในกำหนด ก็จะส่งให้สำนักงาน
 ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินใช้อำนาจดำเนินการกับทรัพย์สินให้ตกเป็นของแผ่นดิน

กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะกำหนดจากความผิดที่มี
 ลักษณะสลับซับซ้อน ไม่สามารถนำมาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมี
 ประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การปราบปรามเป็นหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐาน เพราะจากคำนิยามที่เป็น
 องค์ประกอบความผิดที่ให้โดยศาสตราจารย์วิระพงษ์ บุญโญภาส อีกทั้งเป็นลักษณะของ
 อาชญากรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นลักษณะที่รับรู้เป็นการทั่วไปว่า มีลักษณะสลับซับซ้อน ไม่สามารถ
 นำมาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การ
 ปราบปราม

กลุ่มนักกฎหมายและนักวิชาการ

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะกำหนดจากความผิดที่มี
 ลักษณะสลับซับซ้อน ไม่สามารถนำมาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมี
 ประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การปราบปราม เพราะไม่จำเป็นต้องมีความจำเป็นที่ซับซ้อน เป็นแนวคิด
 กฎหมายของกรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินไม่ต้องการ
 ดำเนินการกับผู้กระทำความผิด และคดีฟอกเงินก็เป็นคดีพิเศษของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ไม่จำเป็น
 ที่กำหนดไว้ในหลักเกณฑ์ของการฟอกเงิน บางครั้งก็ไม่ได้มีลักษณะเป็นซับซ้อน มีการปกปิด
 แหล่งที่มาของเงิน ยากต่อการสืบสวนสอบสวนใหม่ ก็ไม่ได้ยาก เอาทองเก็บไว้ในตู้เซฟ ถ้าเอาตัวนี้
 มาเป็นหลักเกณฑ์ก็จะมีปัญหาการตีความว่าซับซ้อน

คำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม มีประชากรกลุ่มเฉพาะ 3 กลุ่ม พบว่ามี
 ความเห็นที่สอดคล้องกันคือการยอมรับว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะกำหนดจากความผิดที่มี
 ลักษณะสลับซับซ้อน ไม่สามารถนำมาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมี
 ประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การปราบปราม อันเนื่องมาจากการกระทำความผิดฐานฟอกเงินเป็นการ
 กระทำที่มีการแปรสภาพเงิน ทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดให้กลายเป็นเงิน หรือ
 ทรัพย์สินที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย ด้วยวิธีการที่สลับซับซ้อนนี้ ทำให้ไม่สามารถจะนำกฎหมาย
 อื่นใดมาใช้ในการปราบปรามการฟอกเงินได้ ส่วนมีกลุ่มนักกฎหมายและนักวิชาการ พบว่ามี
 ความเห็นแตกต่างกัน คือ หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะไม่กำหนดจากความผิดที่มีลักษณะ
 สลับซับซ้อน เพราะการฟอกเงินบางครั้งเป็นการปกปิดแหล่งที่มาของเงิน โดยการไม่ได้มีวิธีการที่
 สลับซับซ้อน และเห็นว่าอาจจะเกิดปัญหาการตีความคำว่า สลับซับซ้อน ได้

ประเด็น ความผิดที่มีลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้

กลุ่มหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะกำหนดจากความผิดที่มีลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้ เพราะจะต้องมีองค์ประกอบความผิดที่ลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้

กลุ่มหน่วยงานเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะกำหนดจากความผิดที่มีลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้ เพราะจะต้องมีองค์ประกอบความผิดที่ลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้

กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะกำหนดจากความผิดที่มีลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้ เพราะอาชญากรจะนำเงินที่ได้ไปใช้ในการกระทำความผิดฐานอื่นๆต่อไป เพราะเงินที่ได้จากกิจกรรมที่ได้อาชญากรได้มาเป็นเงินที่ไม่มีต้นทุน

กลุ่มนักกฎหมายและนักวิชาการ

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะกำหนดจากความผิดที่มีลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้ เพราะความผิดมูลฐานนั้นมีความผิดที่มีลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้ อยู่ในความหมายเดียวกับองค์ประกอบความผิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิด และความผิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม ดังนั้น เมื่อมีการกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ในข้อ 4 แล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์อื่นอีก

คำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม มีประชากรกลุ่มเฉพาะ 3 กลุ่ม พบว่ามีความเห็นที่สอดคล้องกันคือการยอมรับว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะกำหนดจากความผิดที่มี

ลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้ เป็นหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐาน เพราะการกระทำความผิดที่ได้เงินหรือทรัพย์สินจากการกระทำความผิด อาจจะมีการนำเงินที่ได้ไปใช้ในการกระทำความผิดฐานอื่นๆ ต่อไป แต่มีกลุ่มนักกฎหมายและนักวิชาการเห็นแตกต่างกัน คือหลักเกณฑ์ข้อนี้ได้มีการกำหนดไว้คล้ายกับหลักเกณฑ์ความผิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิดและหลักเกณฑ์ความผิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมจึงไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้เป็นหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานอีก

ประเด็น ความผิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม

กลุ่มหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะกำหนดจากความผิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม

กลุ่มหน่วยงานเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะกำหนดจากความผิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม โดยจะต้องพิจารณาจากอัตราโทษเป็นสำคัญ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ความผิดที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง

กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะกำหนดจากกำหนดความผิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเป็นองค์ประกอบของหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐาน แต่ควรที่จะกำหนดเพียงข้อใดข้อหนึ่งเพียงข้อเดียวระหว่างหลักเกณฑ์ความผิดที่มีลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์จากการกระทำความผิดไปใช้ได้ กับหลักเกณฑ์ข้อนี้

กลุ่มนักกฎหมายและนักวิชาการ

ประชากรกลุ่มนี้มีความเห็นว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะไม่กำหนดจากความผิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเป็นองค์ประกอบของหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐาน เพราะจะเหมือนกับหลักเกณฑ์ความผิดที่มีลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์จากการกระทำความผิดไปใช้ได้ การกำหนดจะทำให้องค์ประกอบซ้ำกัน ถ้าเรากำหนดความผิดที่สำคัญ ก็ไม่รู้ว่าจะต้องมากำหนดอีกไหม

คำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่ม มีประชากรกลุ่มเฉพาะ 3 กลุ่ม พบว่ามีความเห็นที่สอดคล้องกันคือการยอมรับว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะกำหนดจากความผิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม เพราะการกระทำความผิดที่ได้เงินหรือทรัพย์สินจากการกระทำความผิดที่สำคัญ จะเป็นการกระทำความผิดที่เป็นอาชญากรรมร้ายแรง โดยพิจารณาจากอัตราโทษหรือจำนวนเงินที่ได้กำหนดไว้ จึงจะต้องมีการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมในความผิดดังกล่าว ก่อนที่จะนำเงินที่ได้จากการแปรสภาพไปใช้ในการกระทำความผิดฐานอื่นๆ ต่อไป มีกลุ่มนักกฎหมายและนักวิชาการเห็นแตกต่างกัน หลักเกณฑ์ข้อนี้ได้มีการกำหนดไว้คล้ายกับหลักเกณฑ์ที่ 4 และหลักเกณฑ์ที่ 8 จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้เป็นหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานอีก

คำตอบที่ได้จากการทำ Co - Design ประชากรกลุ่มเฉพาะทั้ง 4 กลุ่มนี้ พบว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินว่าจะต้องมีความผิดอันมีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง ความผิดที่มีลักษณะการกระทำตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำตามมาตรฐานสากล ความผิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิด ความผิดที่มีลักษณะผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ มีประชากรกลุ่มเฉพาะ 3 กลุ่ม พบว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่มีลักษณะสลับซับซ้อน ไม่สามารถนำมาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การปราบปราม และต้องเป็นความผิดที่มีลักษณะที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้ให้นำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้ แต่มีกลุ่มนักกฎหมายและนักวิชาการ เห็นแตกต่างกันคือ กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินไม่จำเป็นต้องมีความจำเป็นที่ซับซ้อน ความสลับซับซ้อนเป็นแนวคิดกฎหมายของกรมสอบสวนคดีพิเศษ และการกำหนดหลักเกณฑ์จากความผิดที่เป้าหมายที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้ และความผิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม มีความซ้ำซ้อนกับหลักเกณฑ์ข้ออื่นๆ จึงควรตัดออก และมีประชากรกลุ่มเฉพาะ 2 กลุ่ม พบว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินว่าหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่กำหนดจากมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด แต่มีกลุ่มนักกฎหมายและนักวิชาการ และกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ เห็นแตกต่างกันคือ หลักเกณฑ์การกำหนดความผิดมูลฐานไม่ควรกำหนดจากมูลค่าเงินตรา เพราะอาจจะทำให้เป็นช่องทางให้อาชญากรกระทำความผิดในมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่น้อยกว่าที่กฎหมายกำหนด เพื่อหลบเลี่ยงการกระทำความผิดได้ อีกทั้งมูลค่าเงินตรา เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพเศรษฐกิจและสังคม

นอกจากนี้ ประชากรกลุ่มเฉพาะที่ 2 มีคำตอบว่า ควรเพิ่มเติมหลักเกณฑ์จากองค์ประกอบความคิดที่มีลักษณะเป็นองค์กรหรือที่เป็นเครือข่าย ประชากรเฉพาะกลุ่มที่ 3 มีคำตอบว่า ควรเพิ่มหลักเกณฑ์ที่พิจารณาจากผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ประชากรเฉพาะกลุ่มที่ 4 มีคำตอบเพิ่มเติมว่า หลักเกณฑ์ที่พิจารณาจะต้องพิจารณาจากนโยบายทางอาญาของประเทศไทยเป็นหลัก โดยไม่ต้องคำนึงถึงนโยบายทางอาญาของต่างประเทศ เพราะการกำหนดกฎหมายของประเทศไทยมีพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 (ดูตารางที่ 5.1)

ตารางที่ 5.1 การเปรียบเทียบคำตอบจากการทำ Co-Design กลุ่มเฉพาะ

โครงสร้างหลักเกณฑ์ความคิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน	กลุ่ม 1*	กลุ่ม 2*	กลุ่ม 3*	กลุ่ม 4*
1) ความคิดอันมีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง	✓	✓	✓	✓
2) ความคิดที่มีลักษณะการกระทำตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำตามมาตรฐานสากล	✓	✓	✓	✓
3) ความคิดที่กำหนดจากมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด	x	x	✓	x
4) ความคิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิด	✓	✓	✓	✓
5) ความคิดที่มีลักษณะผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ	✓	✓	✓	✓
6) ความคิดที่มีลักษณะสลับซับซ้อน ไม่สามารถนำมาตรกรอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพทำให้ยากแก่การปราบปราม	✓	✓	✓	x
7) ความคิดที่เป้าหมายที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้	✓	✓	✓	x
8) ความคิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม	✓	✓	✓	x

* กลุ่ม 1 กลุ่มหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

* กลุ่ม 2 กลุ่มหน่วยงานเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน

* กลุ่ม 3 กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ

* กลุ่ม 4 กลุ่มนักกฎหมายและนักวิชาการ

1.5 ผลการทำ Co-Design ประชากรกลุ่มผสม

ประชากรกลุ่มผสมที่มาจากการนำเอาประชากรกลุ่มเฉพาะกลุ่มละ 1 คน มารวมกันเป็น 4 กลุ่ม จะทำให้เกิดความหลากหลายซึ่งหากนำเอาประเด็นในการทำ Co-Design เดียวกับประชากรกลุ่มเฉพาะจะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจจะมีความคิดเห็นที่คล้อยตามกันหรือขัดแย้งกันได้ แต่ก็ต้องมีคำตอบที่เป็นมิตรร่วมกันของกลุ่ม

ผลของคำตอบที่ได้มาจากระชากรกลุ่มผสม มีดังนี้

ประเด็น ความผิติดอันมีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง

คำตอบที่ได้มา มีดังนี้

ประชากรกลุ่มผสม 1

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิติดอันมีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง และมีข้อเสนอแนะว่า ให้พิจารณาประกอบกับหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในเรื่องทรัพย์สิน หรือการทำความผิด และหลักเกณฑ์ในส่วนของผลกระทบที่มาจากกระทำ ความผิดที่เชื่อมโยงในหลักเกณฑ์ข้อ 5 ความผิดที่มีลักษณะผลกระทบต่อความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ โดยนำหลักเกณฑ์ความผิดที่มีลักษณะผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจมาประกอบการกำหนดเป็นอาชญากรรมร้ายแรง โดยพิจารณาจากผลกระทบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ

ประชากรกลุ่มผสม 2

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิติดอันมีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง แต่จะต้องกำหนดให้ได้ว่าความผิดฐานใด คือ อาชญากรรมร้ายแรง

ประชากรกลุ่มผสม 3

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิติดอันมีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง

ประชากรกลุ่มผสม 4

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิติดอันมีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง

คำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่มพบว่ามีความเห็นที่สอดคล้องกันคือการยอมรับว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิติดอันมีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง โดยมีประชากรกลุ่มผสม 1 กลุ่ม พบว่า มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ให้นำความผิดที่มีลักษณะผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจมาพิจารณาประกอบการกำหนดความผิดที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง

ประเด็น ความผิดที่มีลักษณะการกระทำตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำตามมาตรฐานสากล

ประชากรกลุ่มผสม 1

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากการกำหนดความผิดที่มีลักษณะการกระทำตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำตามมาตรฐานสากล และนอกจากการพิจารณามาตรฐานขั้นต่ำแล้ว ให้พิจารณามาตรฐานขั้นสูงด้วยหรือก็คือ ความผิดประเภทอื่นๆ ที่ไม่ได้กำหนดอยู่ในมาตรฐานขั้นต่ำ แต่การกำหนดจะต้องไม่กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพจนเกินสมควรตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 26

ประชากรกลุ่มผสม 2

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากการกำหนดความผิดที่มีลักษณะการกระทำตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำตามมาตรฐานสากล ควรกำหนดความผิดที่มีลักษณะการกระทำตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำตามมาตรฐานสากลเป็นหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐาน

ประชากรกลุ่มผสม 3

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากการกำหนดความผิดที่มีลักษณะการกระทำตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำตามมาตรฐานสากล

ประชากรกลุ่มผสม 4

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากการกำหนดความผิดที่มีลักษณะการกระทำตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำตามมาตรฐานสากล เพราะเป็นไปตามมาตรฐานสากล

คำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่มพบว่ามีความเห็นที่สอดคล้องกันคือการยอมรับว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากการกำหนดความผิดที่มีลักษณะการกระทำตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำตามมาตรฐานสากล เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล แต่การกำหนดมาตรฐานขั้นสูงจะต้องไม่กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพจนเกินสมควรตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 26

ประเด็น ความผิดที่กำหนดจากมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด

ประชากรกลุ่มผสม 1

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะไม่กำหนดจากความผิดที่กำหนดจากมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด เพราะเกี่ยวกับมูลค่าทรัพย์สิน หรือเงินตราที่

ได้มาจากการกระทำความคิดเป็นที่ตั้งหรือสาระสำคัญ การลักทรัพย์เป็นปกติฐะ ลักทรัพย์หลายๆ ครั้ง ก็จะมีปัญหาการลักทรัพย์ครั้งเดียว เป็นจำนวนมาก ก็จะเข้ากรณีนี้ โดยจะพิจารณาตามหลักเกณฑ์ความผิดที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรงมากกว่า

ประชากรกลุ่มผสม 2

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะไม่กำหนดจากความผิดที่กำหนดจากมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความคิดเป็นหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐาน ไม่ควรกำหนดมูลค่า มูลค่าของเงินมีการผันแปร ควรมุ่งไปที่ผลกระทบมากกว่า

ประชากรกลุ่มผสม 3

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะไม่กำหนดจากความผิดที่กำหนดจากมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความคิดเป็นหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐาน เพราะไม่ควรนำเรื่องเงินมาพิจารณา แต่ควรพิจารณาถึงผลกระทบของผู้ที่ได้รับความเสียหาย และภาพลักษณ์โดยรวมของประเทศ

ประชากรกลุ่มผสม 4

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะไม่กำหนดจากความผิดที่กำหนดจากมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความคิดเป็นหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐาน

คำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่มพบว่ามีความเห็นที่สอดคล้องกันคือการยอมรับว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะไม่กำหนดจากความผิดที่กำหนดจากมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความคิด เพราะมูลค่าเงินตรานั้นมีความผันผวจึงไม่ควรนำมาเป็นสาระสำคัญของการกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐาน แต่ควรมุ่งไปที่ผลกระทบมากกว่า

ประเด็น ความผิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความคิด

ประชากรกลุ่มผสม 1

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความคิดเป็นหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐาน

ประชากรกลุ่มผสม 2

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความคิดเป็นหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐาน

ประชากรกลุ่มผสม 3

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความคิด เพราะการฟอกเงินเป็นการได้มาซึ่งเงินหรือทรัพย์สิน

ประชากรกลุ่มผสม 4

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิดเป็นหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐาน เพราะการฟอกเงินเป็นการได้มาซึ่งทรัพย์สินและเงินตราเป็นสำคัญ เมื่อมีความผิดเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพย์สินจากการกระทำความผิดก็ต้องมีการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมอยู่แล้ว

คำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่มพบว่ามีความเห็นที่สอดคล้องกันคือการยอมรับว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิดเป็นหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐาน

ประเด็น ความผิดที่มีลักษณะผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

ประชากรกลุ่มผสม 1

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่มีลักษณะผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจเป็นหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐาน

ประชากรกลุ่มผสม 2

เห็นร่วมกัน หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่มีลักษณะผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจเป็นหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐาน แต่ควรพิจารณาเพิ่มเติมด้านอื่นด้วย เช่น ความมั่นคงของรัฐ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ความสงบเรียบร้อยของประชาชน

ประชากรกลุ่มผสม 3

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่มีลักษณะผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

ประชากรกลุ่มผสม 4

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่มีลักษณะผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจเป็นหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐาน แต่ควรเพิ่มเติมคำว่า “อาจจะ” ให้เป็นความผิดที่มีลักษณะอาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

คำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่มพบว่ามีความเห็นที่สอดคล้องกันคือการยอมรับว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่มีลักษณะผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจเป็นหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐาน มีประชากรกลุ่มผสม 1 กลุ่ม พบว่า มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คำว่า “อาจจะส่งผลกระทบต่อ” เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการพิจารณาความผิดที่มีลักษณะอาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ไม่เช่นนั้นอาจจะมีปัญหาในทางพิสูจน์ถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น

ประเด็น ความผิดที่มีลักษณะสลับซับซ้อนไม่สามารถนำมาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การปราบปราม

ประชากรกลุ่มผสม 1

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่มีลักษณะสลับซับซ้อนไม่สามารถนำมาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การปราบปรามเป็นหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐาน เพราะการกำหนดความผิดมูลฐานกับความผิดที่มีลักษณะสลับซับซ้อน ไม่สามารถนำกฎหมายไปใช้บังคับได้ บางครั้งมีกรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดส่งมา เนื่องจากไม่มีการดำเนินการภายในอายุความ ก็มีการส่งมาให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินดำเนินการให้

ประชากรกลุ่มผสม 2

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะไม่กำหนดจากความผิดที่มีลักษณะสลับซับซ้อนไม่สามารถนำมาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การปราบปรามควรตัดออก เพราะเป็นการมุ่งไปที่บุคคลอย่างเดียว ในความผิดที่มีลักษณะสลับซับซ้อนเขามีกฎหมายเฉพาะอยู่แล้ว

ประชากรกลุ่มผสม 3

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะไม่มาจากการกระทำที่เป็นความผิดที่มีลักษณะสลับซับซ้อนไม่สามารถนำมาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การปราบปราม เพราะความผิดที่มีลักษณะสลับซับซ้อนไม่สามารถนำมาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ จะต้องอาศัยกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมาใช้เพื่อเป็นการอุดช่องว่างกฎหมาย

ประชากรกลุ่มผสม 4

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่มีลักษณะสลับซับซ้อนไม่สามารถนำมาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การปราบปราม แต่มีการเพิ่มเติมข้อความ ความผิดที่มีลักษณะที่จะต้องใช้วิธีการสืบสวนสอบสวน และรวบรวมพยานหลักฐาน ซึ่งไม่สามารถนำมาตรการอื่นใดเพื่อบังคับกฎหมายอย่างได้ผล และมีประสิทธิภาพทำให้ยากแก่การปราบปราม

คำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่ม มีประชากรกลุ่มผสม 3 กลุ่ม พบว่ามีความเห็นที่สอดคล้องกันคือการยอมรับว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่มีลักษณะสลับซับซ้อนไม่สามารถนำมาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การปราบปรามเป็นหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐาน ความผิดที่มีลักษณะ

สลัซซ์ซ้อณไม่สามารณนำมาตรการอื่นใดเพือบั้งคัซใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประลัทธิภาพ จะต้องอาศัยกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมาใช้เพือเป็นการอุดช่องว่างกฎหมาย มี ประชากรกลุ่มผสม 1 กลุ่ม พบว่า เห็นแตกต่างกันว่า หากกำหนดหลักเกณฑ์คั้งกล่าวจะกลายเป็น การมุ่งไปหาที่บุคคลเพียงอย่างเดียว และในความคิดที่มีลักษณะสลัซซ์ซ้อณนั้นก็มีกฎหมาย บัญญัติไว้เฉพาะอยู่แล้ว

ประเด็น ความคิดที่มีลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพือไม่ให้ สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการทำความคิดไปใช้ได้

ประชากรกลุ่มผสม 1

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความคิดมูลฐานจะต้องมาจากความคิดที่มีลักษณะจะต้องถูก ตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพือไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จาก การทำความคิดไปใช้ได้

ประชากรกลุ่มผสม 2

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความคิดมูลฐานจะไม่กำหนดจากความคิดที่มีลักษณะจะต้อง ถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพือไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จาก การทำความคิดไปใช้ได้เป็นหลักเกณฑ์ความคิดมูลฐาน เพราะความคิดที่มีลักษณะจะต้องถูกตัด วงจรการประกอบอาชญากรรมเพือไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการ ทำความคิดไปใช้ได้ ซึ่งจะซ้าซ้อณกับองค์ประกอบความคิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำ ความคิด

ประชากรกลุ่มผสม 3

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความคิดมูลฐานจะต้องมาจากความคิดที่มีลักษณะจะต้องถูก ตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพือไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จาก การทำความคิดไปใช้ได้ แต่ควรให้รวมเข้าด้วยกันกับหลักเกณฑ์ความคิดที่มีลักษณะเป็นการ กระทำความคิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม

ประชากรกลุ่มผสม 4

เห็นร่วมกันว่า ควรกำหนดความคิดที่มีลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบ อาชญากรรมเพือไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการทำความคิดไป ใช้ได้ แต่ควรให้รวมเข้าด้วยกันกับหลักเกณฑ์ความคิดที่มีลักษณะเป็นการทำความคิดที่สำคัญที่ จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม

คำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่ม มีประชากรกลุ่มผสม 3 กลุ่ม พบว่ามี ความเห็นที่สอดคล้องกันคือการยอมรับว่า หลักเกณฑ์ความคิดมูลฐานจะต้องมาจากความคิดที่มี

ลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้ มีประชากรกลุ่มผสม 1 กลุ่ม พบว่า เห็นแตกต่างคือ ความผิดที่มีลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้ อาจจะซ้ำซ้อนกับความผิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิด

ประเด็น ความผิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม

ประชากรกลุ่มผสม 1

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม และเสนอแนะนำหลักเกณฑ์นี้ไปประกอบกับหลักเกณฑ์ความผิดที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง ในการพิจารณา คือ ความมั่นคงของรัฐ คุณภาพเศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

ประชากรกลุ่มผสม 2

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะไม่กำหนดจากความผิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเป็นหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐาน เพราะซ้ำซ้อนกับองค์ประกอบความผิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิด

ประชากรกลุ่มผสม 3

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม และเสนอแนะให้รวมเข้ากับหลักเกณฑ์ในประเด็นความผิดที่มีลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้

ประชากรกลุ่มผสม 4

เห็นร่วมกันว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม และเสนอแนะให้รวมเข้ากับหลักเกณฑ์ในประเด็นความผิดที่มีลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้

คำตอบที่ได้จากประชากรกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่ม มีประชากรกลุ่มผสม 3 กลุ่ม พบว่ามีความเห็นที่สอดคล้องกันคือการยอมรับว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมาจากความผิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องมีการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม มีประชากรกลุ่มผสม 2

กลุ่ม พบว่า มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ให้นำหลักเกณฑ์นี้รวมเข้ากับหลักเกณฑ์ในประเด็นความคิด ที่มีลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้ และมีประชากรกลุ่มผสม 1 กลุ่ม พบว่า เห็นแตกต่างว่า ความคิดที่มีลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้ อาจจะซ้ำซ้อนกับความคิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิด

คำตอบที่ได้จากการทำ Co-design ของกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่ม มีความเห็นที่สอดคล้องเหมือนกันว่า หลักเกณฑ์ความคิดมูลฐานจะต้องมาจากความคิดอันมีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง ความคิดที่มีลักษณะการกระทำตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำตามมาตรฐานสากล ความคิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิด ความคิดที่มีลักษณะผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจเป็นองค์ประกอบของหลักเกณฑ์ความคิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน และประชากรกลุ่มผสมที่ 1 กลุ่มผสมที่ 3 และกลุ่มผสมที่ 4 มีคำตอบว่า หลักเกณฑ์ความคิดมูลฐานจะต้องมาจากความคิดที่มีความสลับซับซ้อน ไม่สามารถนำมามาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผล ทำให้ยากแก่การปราบปราม ความคิดที่มีลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้ ความคิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม มาเป็นองค์ประกอบของหลักเกณฑ์ความคิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน แต่ประชากรกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่ม มีคำตอบว่า หลักเกณฑ์ความคิดมูลฐานจะไม่กำหนดมาจากความคิดที่กำหนดจากจำนวนมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด (ดูตารางที่ 5.2)

ตารางที่ 5.2 การเปรียบเทียบคำตอบจากการทำ Co-Design ของกลุ่มผสม

หลักเกณฑ์ความคิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	กลุ่ม 3	กลุ่ม 4
1) ความคิดอันมีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง	√	√	√	√
2) ความคิดที่มีลักษณะการกระทำตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำตามมาตรฐานสากล	√	√	√	√
3) ความคิดที่กำหนดจากมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด	x	x	x	x
4) ความคิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิด	√	√	√	√
5) ความคิดที่มีลักษณะผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ	√	√	√	√
6) ความคิดที่มีลักษณะสลับซับซ้อนไม่สามารถนำมามาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่	√	x	√	√

การปราบปราม				
7) ความคิดที่เข้าหายที่จะต้องถูกตัดวงจรประกอบ อาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้	√	x	√	√
8) ความคิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้อง ถูกตัดวงจรประกอบอาชญากรรม	√	x	√	√

1.6 การเปรียบเทียบหลักเกณฑ์การกำหนดความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน จากผลของการมีส่วนร่วมออกแบบของกลุ่มเฉพาะและกลุ่มผสม

คำตอบที่ได้จากการทำ Co-Design ของกลุ่มประชากรเฉพาะและกลุ่มประชากรผสมเมื่อนำมาเปรียบเทียบระหว่าง 2 กลุ่มนี้พบว่า มีข้อเหมือนและข้อแตกต่าง คือ ประชากรกลุ่มเฉพาะและกลุ่มผสมทั้ง 4 กลุ่ม มีความเห็นที่สอดคล้องกันคือการยอมรับว่า หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินจะต้องมาจาก ความคิดอันมีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง ความคิดที่มีลักษณะการกระทำตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำตามมาตรฐานสากล ความคิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิด ความคิดที่มีลักษณะผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และมีประชากรกลุ่มเฉพาะจำนวน 4 กลุ่ม และประชากรกลุ่มผสมจำนวน 3 กลุ่ม พบว่ามีความเห็นที่สอดคล้องกันคือการยอมรับว่า ควรมีความคิดที่มีลักษณะสลับซับซ้อนไม่สามารถนำมาตราการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การปราบปราม แต่ประชากรกลุ่มเฉพาะ 1 กลุ่ม มีความเห็นแตกต่างกัน คือ ความคิดที่มีลักษณะสลับซับซ้อนไม่สามารถนำมาตราการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การปราบปราม มีประชากรกลุ่มเฉพาะจำนวน 3 กลุ่ม และกลุ่มประชากรกลุ่มผสมจำนวน 3 กลุ่ม พบว่ามีความเห็นที่สอดคล้องกันคือการยอมรับว่า ควรมีความคิดที่เข้าหายที่จะต้องถูกตัดวงจรประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้ และความคิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรประกอบอาชญากรรม มีความเห็นแตกต่างกัน ในความคิดที่กำหนดจากมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด มีประชากรกลุ่มเฉพาะจำนวน 1 กลุ่ม เห็นด้วย แต่มีประชากรกลุ่มผสมทั้งหมดไม่เห็นด้วยกับเป็นองค์ประกอบของหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน (ดูตารางที่ 5.3)

ตารางที่ 5.3 การเปรียบเทียบคำตอบจากการทำ Co-Design ของกลุ่มเฉพาะและกลุ่มผสม

โครงสร้างหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน	กลุ่มประชากรเฉพาะ	กลุ่มประชากรผสม
1) ความผิดอันมีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง	4	4
2) ความผิดที่มีลักษณะการกระทำตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำตามมาตรฐานสากล	4	4
3) ความผิดที่กำหนดจากมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำ ความผิด	1	0
4) ความผิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิด	4	4
5) ความผิดที่มีลักษณะผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ	4	4
6) ความผิดที่มีลักษณะสลับซับซ้อนไม่สามารถนำมาตราการอื่นใดเพื่อ บังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การปราบปราม	3	3
7) ความผิดที่เป้าหมายที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้	3	3
8) ความผิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม	3	3

2. การเปรียบเทียบร่างประเด็นการบังคับใช้กฎหมายที่ค้นพบกับผลจากการทำ

Co-Design

หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินที่ได้จากการวิเคราะห์ในบทที่ 4 นำมาเป็นประเด็นในการจัดทำกรมีส่วนร่วมออกแบบ,ร่วมออกแบบ (Participatory Design, Co-Design) และได้คำตอบมาจากประชากรกลุ่มเฉพาะและกลุ่มผสม ดังได้วิเคราะห์ไว้แล้วนั้น เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับร่างคำตอบในประเด็นที่จะนำไปสู่การจัดทำเป็นกฎหมายต้นแบบดังที่วิเคราะห์ไว้แล้วในบทที่ 4 พบว่า ส่วนใหญ่จะไม่มี ความแตกต่างกันมาก มีบางประเด็นที่แตกต่างกัน คือ ความผิดที่กำหนดจากมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด ประชากร Co-Design ไม่ต้องการให้หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินมีการกำหนดจำนวนเงิน เนื่องจากมูลค่าของจำนวนเงินจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพเศรษฐกิจและอาจจะทำให้อาชญากรกระทำความผิดที่ได้เงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์ตามไม่เท่ากับจำนวนที่กำหนด เพื่อหลีกเลี่ยงการมาตรการปราบปรามการฟอกเงิน แต่การวิจัยกำหนดจำนวนเงินมาเป็นแต่ละ

ระดับที่กำหนดให้ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษที่หนักขึ้น ประชากร Co-Design มีข้อเสนอแนะว่าให้ตัดหลักเกณฑ์ความผิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม (ข้อ 8) ออก เพราะเห็นว่า “การกระทำความผิดที่สำคัญ” นี้ รวมอยู่ในความหมายของความผิดที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง (ข้อ 1) และความผิดที่มีลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้ (ข้อ 7) (ดูตารางที่ 5.4)

ตารางที่ 5.4 การเปรียบเทียบร่างประเด็นการบังคับใช้กฎหมายที่ค้นพบกับผลจากการทำ

Co-Design

โครงสร้างหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน	ผลจากการทำ Co-Design	ผลจากการวิจัย
1) ความผิดอันมีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง	✓	✓
2) ความผิดที่มีลักษณะการกระทำตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำตามมาตรฐานสากล	✓	✓
3) ความผิดที่กำหนดจากมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด	✓	-
4) ความผิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิด	✓	✓
5) ความผิดที่มีลักษณะผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ	✓	✓
6) ความผิดที่มีลักษณะสลับซับซ้อนไม่สามารถนำมาตราการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การปราบปราม	✓	✓
7) ความผิดที่เป้าหมายที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้	✓	✓
8) ความผิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม	✓	✓

ตารางการเปรียบเทียบร่างประเด็นการบังคับใช้กฎหมายที่ค้นพบกับผลจากการทำ Co-Design พบว่า คำตอบจากการทำ Co-Design มีประชากรกลุ่มเฉพาะจำนวน 3 กลุ่ม และกลุ่มผสมจำนวน 4 กลุ่ม เสนอให้ตัดความผิดที่กำหนดจากมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดออกจากโครงสร้างหลักเกณฑ์การกำหนดความผิดมูลฐาน มีประชากรกลุ่มเฉพาะจำนวน 4 กลุ่ม และประชากรกลุ่มผสมจำนวน 3 กลุ่ม มีคำตอบว่า ควรมีความผิดที่มีลักษณะสลับซับซ้อนไม่สามารถนำมาตราการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การปราบปราม มีประชากรกลุ่มเฉพาะจำนวน 3 กลุ่ม และประชากรกลุ่มผสมจำนวน 3 กลุ่ม มีคำตอบ

ว่า ควรมีความผิดที่เป้าหมายที่จะต้องถูกตัดวงจรประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงินทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้ และความผิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรประกอบอาชญากรรม ซึ่งเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับคำตอบที่ได้มาจากการวิจัยตามที่ระบุไว้ในบทที่ 4 พบว่า

ร่างจากผลการทำวิจัยกับผลจากการทำ Co-Design มีข้อคำตอบที่เหมือนกันในกฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน ดังนี้

1) ความผิดอันมีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง

ความผิดอันมีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรงนั้นสอดคล้องกับผลจากการทำ Co-Design ประชากรกลุ่มเฉพาะจำนวน 4 กลุ่ม และประชากรกลุ่มผสมจำนวน 4 กลุ่ม ที่เสนอให้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินที่มีองค์ประกอบความผิดอันมีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง

นอกจากนี้ ประชากรกลุ่มเฉพาะจำนวน 3 กลุ่ม และประชากรกลุ่มผสมจำนวน 3 กลุ่ม เสนอให้มีการกำหนดคำนิยามที่ชัดเจน เพื่อจำกัดการใช้ดุลพินิจ โดยกำหนดว่า คำนิยามคำว่า อาชญากรรมร้ายแรง ควรจะต้องเป็นไปตามมาตรฐานสากล คือ เป็นความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกขั้นสูงสี่ปีขึ้นไปหรือสถานที่หนักกว่านั้น แต่อาชญากรรมร้ายแรงบางประเภทอาจจะพิจารณาองค์ประกอบความผิดเพิ่มเติมจากความผิดที่มีลักษณะอาจจะส่งผลกระทบต่อสังคม เศรษฐกิจ ก็ได้

2) ความผิดที่มีลักษณะการกระทำตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำตามมาตรฐานสากล

ความผิดที่มีลักษณะการกระทำตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้เป็นมาตรฐานขั้นต่ำตามมาตรฐานสากลนั้นสอดคล้องกับผลจากการทำ Co-Design ที่ประชากรกลุ่มเฉพาะจำนวน 4 กลุ่ม และประชากรกลุ่มผสมจำนวน 4 กลุ่ม ที่เสนอให้การกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินจะต้องมีองค์ประกอบความผิดที่มีลักษณะการกระทำตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ตามมาตรฐานขั้นต่ำตามมาตรฐานสากล

นอกจากนี้ กลุ่มประชากรเฉพาะจำนวน 1 กลุ่ม และประชากรกลุ่มผสมจำนวน 1 กลุ่ม ที่ให้พิจารณาในส่วนการกำหนดมาตรฐานขั้นสูงด้วยที่จะต้องไม่กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนจนเกินสมควรตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 26 กำหนดไว้

3) ความคิดที่กำหนดจากมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด

ความคิดที่กำหนดจากมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดนั้น สอดคล้องกับผลจากการทำ Co-Design มีประชากรกลุ่มเฉพาะจำนวน 1 กลุ่ม ที่เสนอให้นำองค์ประกอบความคิดที่กำหนดจากมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดมาใช้ เพราะในแต่ละคดีจะมีลักษณะการกระทำความผิดที่ได้เงินจำนวนที่แตกต่างกัน และควรกำหนดอัตราโทษจำคุกหรือปรับให้เป็นเหตุที่ต้องรับโทษหนักขึ้นตามจำนวนเงินที่ได้จากการกระทำความผิด เช่น ในคดีความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ที่มีมูลค่าความเสียหายจำนวนเงินไม่ต่ำกว่า 5 ล้านบาท ให้เป็นคดีพิเศษ ก็ย่อมต้องรับโทษหนักขึ้นกว่าความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ที่มีมูลค่าความเสียหายน้อยกว่า 5 ล้านบาท แต่ประชากรกลุ่มเฉพาะจำนวน 3 กลุ่ม และประชากรกลุ่มผสมจำนวน 4 กลุ่ม ที่ผลของคำตอบไม่เหมือนกับผลการวิจัย เพราะเห็นว่า การกำหนดจำนวนเงินอาจจะทำให้ผู้กระทำความผิดไม่ให้ถึงจำนวนเงินที่หลักเกณฑ์กำหนดเพื่อไม่ให้ถูกดำเนินคดี

4) ความคิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิด

ความคิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิดนั้น สอดคล้องกับผลจากการทำ Co-Design ที่ประชากรกลุ่มเฉพาะจำนวน 4 กลุ่ม และประชากรกลุ่มผสมจำนวน 4 กลุ่ม ที่เสนอให้การกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินจะต้องมีองค์ประกอบความคิดที่ได้มาจากการกระทำความผิดเป็นหลักเกณฑ์ โดยคำว่า “ทรัพย์สิน” คือ เงิน ทรัพย์สิน ผลประโยชน์ โดยทรัพย์สินที่ได้มานั้นควรจะต้องมีลักษณะการกระทำที่เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สิน หรือมีลักษณะเป็นปกติธุระ หรือลักษณะที่เป็นการค้า

5) ความคิดที่มีลักษณะผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

ความคิดที่มีลักษณะผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจนั้น สอดคล้องกับผลจากการทำ Co-Design ที่ประชากรกลุ่มเฉพาะจำนวน 4 กลุ่ม และประชากรกลุ่มผสมจำนวน 4 กลุ่ม ที่เสนอให้นำการกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินจะต้องมีองค์ประกอบความคิดที่มีลักษณะผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจมา

นอกจากนี้ มีกลุ่มประชากรเฉพาะจำนวน 1 กลุ่ม และกลุ่มประชากรผสมจำนวน 1 กลุ่ม เสนอให้เพิ่มเติมคำว่า “อาจจะส่งกระทบ” เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการพิจารณาองค์ประกอบดังกล่าว

6) ความคิดที่มีลักษณะสลับซับซ้อนไม่สามารถนำมาตราการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การปราบปราม

ความคิดที่มีลักษณะสลับซับซ้อนไม่สามารถนำมาตราการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การปราบปรามนั้น สอดคล้องกับผลของการ Co-

Design ที่ประชากรกลุ่มเฉพาะจำนวน 3 กลุ่ม และประชากรกลุ่มผสมจำนวน 1 กลุ่ม ที่เสนอให้การกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินจะต้องมีองค์ประกอบจะต้องพิจารณาลักษณะของการกระทำความผิดที่ยากต่อการสืบสวน สอบสวน เพราะความสำคัญของการปราบปรามคือการแสวงหาและรวบรวมพยานหลักฐาน

7) ความผิดที่มีลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้

ความผิดที่มีลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้ นั้น สอดคล้องกับผลจากการทำ Co-Design ที่ประชากรกลุ่มเฉพาะจำนวน 3 กลุ่ม และประชากรกลุ่มผสมจำนวน 3 กลุ่ม ที่เสนอให้การกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินจะต้องมีองค์ประกอบความผิดที่มีลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม

8) ความผิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม

ความผิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมนั้น สอดคล้องกับผลจากการทำ Co-Design ประชากรกลุ่มเฉพาะจำนวน 3 กลุ่ม และประชากรกลุ่มผสมจำนวน 3 กลุ่ม ที่เสนอให้การกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินจะต้องมีองค์ประกอบความผิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม

นอกจากนี้ มีประชากรกลุ่มเฉพาะจำนวน 2 กลุ่ม และประชากรกลุ่มผสมจำนวน 2 กลุ่ม เสนอให้น้องค์ประกอบความผิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม (ข้อ 8) นี้ไปรวมกับองค์ประกอบความผิดที่มีลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้ (ข้อ 7) เพื่อให้เป็นองค์ประกอบข้อเดียวกัน เพราะหลักเกณฑ์ในส่วนการกระทำความผิดที่สำคัญอยู่ในความหมายของอาชญากรรมร้ายแรงอยู่แล้ว

คำตอบที่ได้มาจากหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานที่เป็นคำตอบของการวิจัย หากจะนำเอามา กำหนดความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน จำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานที่ได้จากการวิจัย ดังนั้น การวิจัยนี้จึงต้องมีการกำหนดรูปแบบการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายไว้

3. การจัดทำร่างกฎหมายต้นแบบว่าหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน

หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินมีความสำคัญต่อการปราบปรามการฟอกเงิน เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินซึ่งในปัจจุบันยังไม่มีหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 อย่างชัดเจน ส่งผลให้เกิดปัญหาการปราบปรามการฟอกเงินอยู่ในปัจจุบัน ดังนั้น การวิจัยจึงได้กำหนดเป้าหมายของการวิจัยที่จะหาคำตอบในการแก้ไขปัญหาด้วยการจัดให้มีกฎหมายเฉพาะว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน เพื่อให้เป็นกฎหมายต้นแบบ โดยการนำเอาคำตอบที่ได้จากการวิเคราะห์ตามที่ได้ดำเนินการมาแล้วนั้นมาจัดทำเป็นร่างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งการจัดทำกฎหมายนั้นมีพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำกฎหมายและประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 กำหนดหลักเกณฑ์การจัดทำกฎหมาย โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

3.1 หลักเกณฑ์การจัดทำกฎหมาย

ผลของการวิจัยได้คำตอบมาว่าปัญหาการปราบปรามการฟอกเงินนั้นมีสาเหตุสำคัญส่วนหนึ่งมาจากปัญหาการกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานที่ขาดความชัดเจน เนื่องจากมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดความผิดมูลฐานนั้นมีหลายหลักเกณฑ์ที่นำมาใช้ในการพิจารณากำหนดความผิดมูลฐาน ประกอบการกำหนดความผิดมูลฐานไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และกำหนดไว้ในกฎหมายอื่นๆ อีกหลายฉบับ จึงทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ การมีหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานที่เป็นหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนจะทำให้มีการบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นแนวทางเดียวกัน คือ ความผิดอันมีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง ความผิดที่มีลักษณะการกระทำตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำตามมาตรฐานสากล ความผิดที่กำหนดจากจำนวนมูลค่าเงินตราหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด ความผิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิด ความผิดที่มีลักษณะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความผิดที่มีลักษณะสลับซับซ้อน ไม่สามารถนำมาตราการอื่นใด เพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การปราบปราม ความผิดที่มีลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้ ความผิดที่มีลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่สำคัญที่จะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรม ดังนั้น การวิจัยจึงได้คำตอบที่เป็นการยืนยันถึงสภาพปัญหาและแนวทางการจัดทำ

กฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน โดยที่การจัดทำกฎหมายนี้มีพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 โดยมีเหตุผลในการประกาศใช้ คือ “โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมาย การตรวจสอบความจำเป็นในการตรากฎหมาย การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง และการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายเพื่อประกอบการจัดทำร่างกฎหมาย การเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน หลักเกณฑ์การตรวจสอบเนื้อหาของร่างกฎหมายเกี่ยวกับระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ระยะเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ และการกำหนดโทษทางอาญา เพื่อให้การตรากฎหมายเป็นไปโดยละเอียดรอบคอบ ไม่สร้างภาระแก่ประชาชนเกินความจำเป็น ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายภายหลังเมื่อกฎหมายมีผลบังคับแล้วเพื่อพัฒนากฎหมายให้ทันสมัยและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป และการเข้าถึงบทบัญญัติของกฎหมายของประชาชน ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา 77 ประกอบกับมาตรา 258 ค.ด้านกฎหมาย (1) และ (3) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

การจัดทำกฎหมายนั้นมีพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 เพื่อตรวจสอบความจำเป็นในการตรากฎหมายตามหมวด 3 การตรวจสอบเนื้อหาของร่างกฎหมาย มาตรา 21 ได้บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐต้องตรวจสอบและพิจารณาจัดทำร่างกฎหมายให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ 9 ด้าน ดังต่อไปนี้

1) สอดคล้องและไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยในกรณีที่เป็นการจัดทำร่างพระราชบัญญัติหรือประมวลกฎหมายต้องสอดคล้องและไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญด้วย

ร่างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 และไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ดังนี้

1.1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวด 3 ว่าด้วยเรื่องของสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย มาตรา 26 บัญญัติว่า “การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติเงื่อนไขไว้ กฎหมายดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุและจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้ รวมทั้งต้องระบุเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิไว้ด้วย” ซึ่งการกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคล จึงต้องมี

หลักเกณฑ์ที่แน่นอนชัดเจนและไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เป็นการเพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และการที่จะให้ผู้กระทำความผิดมารับโทษทางอาญาในความผิดฐานฟอกเงินจะต้องมีหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว ซึ่งโดยสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 29 “บุคคลไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่ได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะหนักกว่าโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำความผิดมิได้” นอกจากนี้กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเป็นกฎหมายที่มีการกำหนดโทษทางอาญา ทำให้จะต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานและจัดทำบัญชีท้ายพระราชบัญญัติในการปราบปรามการฟอกเงินจะต้องสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

1.2) หมวด 6 แนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา 77 วรรคสาม ที่กำหนดให้ “รัฐพึงกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐและระยะเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน และพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง” ซึ่งการกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานที่นำไปสู่การปราบปรามการฟอกเงินก็ได้มีการนำหลักการกำหนดหลักเกณฑ์ที่มีความชัดเจนแน่นอน และพิจารณาหลักเกณฑ์จากการกระทำความผิดที่เป็นอาชญากรรมร้ายแรง

กฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน มีองค์ประกอบความผิดที่จะต้องเป็นความผิดอันมีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง ทำให้การกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานจะต้องมีความชัดเจนแน่นอนและต้องพิจารณาจากการกระทำความผิดที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง ซึ่งสอดคล้องกับหมวด 6 แนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา 77 วรรคสาม

2) สอดคล้องและไม่ขัดหรือแย้งกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ

ยุทธศาสตร์ชาติที่ 1 ด้านความมั่นคง ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาที่มีอยู่เดิมได้รับการแก้ไขอย่างจริงจัง และช่วยเหลือประชาชนจากภัยคุกคามและปัญหาที่ส่งผลต่อความมั่นคงต่างๆ เช่น การก่อการร้าย อาชญากรรมทางไซเบอร์ การฟอกเงิน การค้ามนุษย์การหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย การลักลอบค้าสินค้าเถื่อน การค้าและ การแพร่ระบาดของยาเสพติด

กฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน มีความสอดคล้องและไม่ขัดหรือแย้งกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ กับนโยบายของรัฐบาลด้านการรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ ที่มุ่งป้องกันและปราบยาเสพติด และอาชญากรรมพิเศษ (นโยบายของรัฐบาล ข้อ 2) และนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคง

แห่งชาติ (พ.ศ. 2562-2565) ที่มุ่งป้องกันภัยเคลื่อนตัวคุกคามข้ามชาติที่มาจากการฟอกเงินที่เป็นอาชญากรรมข้ามชาติ ที่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และความมั่นคงของชาติ โดยร่างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินมีการกำหนดองค์ประกอบความผิดของความผิดมูลฐานที่มีความชัดเจนแน่นอนในการปราบปรามการฟอกเงินและไม่กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนจนเกินสมควร ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2562-2565) ที่มุ่งจะป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติที่เป็นภัยคุกคามต่อสถานการณ์ภายในประเทศในปัจจุบันและในอนาคต การนำมาตราการปราบปรามการฟอกเงินมาใช้กับอาชญากรรมข้ามชาติจะช่วยให้การตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมที่ได้เงิน ทรัพย์สิน ผลประโยชน์จากการกระทำความผิด ไม่ให้สามารถนำเงินที่ได้จากการกระทำความผิดกลับไปกระทำผิดซ้ำได้อีก

3) ต้องสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

กฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินกำหนดหลักเกณฑ์ในการบังคับใช้กฎหมายให้ชัดเจนในการปราบปรามการฟอกเงิน เพื่อให้มีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพภายใต้หลักนิติธรรม ตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ในหลักการประสิทธิภาพและหลักนิติธรรม

4) ยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพเพื่อไม่ให้เป็นการกระทบต่อประชาชน

กฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินถือเป็นกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมที่บัญญัติขึ้นแก้ไขกฎหมายที่มีอยู่เพื่อให้มีความเหมาะสมต่อการปราบปรามการฟอกเงิน โดยมีความสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน และไม่มีลักษณะที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนจนเกินสมควร ในทางกลับกัน ในการจัดทำกฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน ถือเป็นกฎหมายที่บัญญัติให้มีความชัดเจนในการกำหนดความผิดมูลฐานเพื่อนำมาตรการปราบปรามการฟอกเงินไปใช้บังคับอย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมที่ได้เงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์ เพื่อขจัดภัยคุกคามจากอาชญากรรมเศรษฐกิจ และอาชญากรรมข้ามชาติที่เป็นส่งผลกระทบต่อความมั่นคง ความมั่นคงทางเศรษฐกิจและความสงบเรียบร้อยของประชาชน

5) ไม่ใช่ระบบอนุญาต เว้นแต่มีเหตุจำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์ของประเทศชาติหรือประชาชนหรือมีกรณีจำเป็นไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ทั้งนี้ ในกรณีที่จำเป็นต้องมีระบบอนุญาต การกำหนดระยะเวลาหรือขั้นตอนในการพิจารณายื่นคำขออนุญาตดำเนินการต่าง ๆ ต้องคำนึงถึง

หลักการและสาระสำคัญของกฎหมายเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

กฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินเป็นกฎหมายที่กำหนดหลักเกณฑ์และองค์ประกอบที่เป็นโครงสร้างกำหนดความผิดมูลฐานที่ชัดเจนในการปราบปรามการฟอกเงิน และมีการคำนึงถึงประสิทธิภาพในการปราบปรามการฟอกเงินและสิทธิและเสรีภาพของประชาชนที่มีความเหมาะสม โดยปรากฏอยู่ในร่างกฎหมายหมวด 1 และบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ

6) ไม่ใช้ระบบคณะกรรมการ เว้นแต่เพื่อกำหนดนโยบาย หรือกำกับ หรือกำหนดหลักเกณฑ์หรือเพื่อการอื่นที่จำเป็น ทั้งนี้ ในกรณีที่น่าระบบคณะกรรมการมาใช้ ให้ระบุให้ชัดเจนด้วยว่ามติของคณะกรรมการผูกพันหน่วยงานที่มีผู้แทนเป็นกรรมการโดยตำแหน่งด้วย

กฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินเป็นกฎหมายที่ไม่ได้มีการใช้ระบบคณะกรรมการมาใช้ในการกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน

7) การมีบทบัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลยพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองหรือดำเนินกิจการทางปกครอง ให้กระทำได้เท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ ในกรณีที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลยพินิจให้กำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลยพินิจและระยะเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่เป็นสาระสำคัญไว้ในร่างกฎหมายให้ชัดเจน

กฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินไม่มีบทบัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลยพินิจในการออกคำสั่งทางปกครองหรือดำเนินกิจการทางปกครอง

8) การกำหนดโทษทางอาญาสำหรับการกระทำความผิดใด ให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(ก) การกระทำนั้นต้องกระทบต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง และมีผลกระทบต่อส่วนรวม

(ข) เป็นกรณีไม่สามารถใช้มาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผล

กฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินเป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับลักษณะการกระทำที่กำหนดเป็นความผิดทางอาญาและที่มีโทษทางอาญา โดยมีวัตถุประสงค์ในการกำหนดความผิดทางอาญาที่นำไปสู่การนำมาตรการปราบปรามการฟอกเงินมาใช้บังคับ ซึ่งการกำหนดความผิดทางอาญาจะเป็นการกำหนดโดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์การ

กำหนดความผิดที่ต้องเป็นการกระทำที่กระทบต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง และมีผลกระทบต่อส่วนรวม

9) หลักเกณฑ์อื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ยังไม่ปรากฏถึงหลักเกณฑ์ตามกฎหมายอื่นที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

จากการตรวจสอบกฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปราม การฟอกเงิน ตามหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายเพื่อตรวจสอบความจำเป็นในการตรากฎหมาย ทั้ง 9 หลักการนี้ พบว่าไม่ได้ขัดแย้งกับหลักเกณฑ์ทั้ง 9 ข้อ แต่อย่างใด

3.2 โครงสร้างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการ ฟอกเงิน

การจัดทำร่างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์กำหนดความผิดมูลฐาน ในการปราบปรามการฟอกเงิน มีประเด็นเนื้อหาสาระที่สำคัญมาจากคำตอบที่ได้จากการวิเคราะห์ใน บทที่ 4 และจัดทำเป็นร่างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการ ฟอกเงิน เพื่อเสนอปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อนำเอาร่างที่ได้จัดทำมานั้น ไปสู่การสัมมนารับฟังความคิดเห็น (Hearing) จากองค์กร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการฟอกเงิน ประชาชน ผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อนำเอาข้อวิพากษ์ ที่ได้มานำไปสู่การปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติมให้เป็นร่างกฎหมายที่มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและ เหมาะสมที่จะเป็นกฎหมายที่สามารถนำไปบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อให้ได้หลักเกณฑ์ ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินที่มีประสิทธิภาพที่สามารถตัดวงจรการประกอบ อาชญากรรมได้

กฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน เป็น การจัดทำร่างกฎหมายเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินซึ่งยังมี กฎหมายที่บังคับใช้อยู่แล้ว โดยกฎหมายต้นแบบที่จัดทำขึ้นเป็นกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติ

สำหรับโครงสร้างร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งมีทั้งหมด 4 มาตรา โดยเป็นการปรับปรุงแก้ไขมาตรา 3 คำนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” โดยยกเลิกความหมายเดิมที่กำหนดไว้ในมาตรา 3(1) – (2) และกำหนดความหมายของ “ความผิดมูลฐาน” เสียใหม่ เพื่อให้เกิดคำนิยามที่มีการให้ความหมายที่ เชื่อมโยงกับการกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานตามมาตรา 4/1 และเพิ่มเติมคำว่า “อาชญากรรม ร้ายแรง” “ประเภทความผิดที่กำหนดไว้” และ “ทรัพย์สิน” ในมาตรา 3 เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมาย ในหมวด 1 บททั่วไป ส่วนที่ 1 ความผิดมูลฐาน มีความชัดเจนและไม่เกิดการตีความ

สำหรับการจัดทำหมวด 1 บททั่วไป มีการเพิ่มเติมส่วนที่ 1 ความผิดมูลฐาน (มาตรา 4/1 ถึง มาตรา 4/3) และส่วนที่ 2 ความผิดฐานฟอกเงิน (มาตรา 5 ถึงมาตรา 12) เนื่องจากการพิจารณา ความผิดฐานฟอกเงินจะต้องมีการพิจารณาความผิดมูลฐานเสียก่อน ดังนั้น จึงจำเป็นจะต้องมีการ กำหนดส่วนที่ 1 ความผิดมูลฐาน ก่อนที่จะเข้าบทบัญญัติความผิดฐานฟอกเงิน โดยเป็นการวาง หลักเกณฑ์การกำหนดความผิดมูลฐานในมาตรา 4/1 ถึงมาตรา 4/3 สำหรับส่วนที่ 2 ความผิด ฐานฟอกเงิน มาตรา 5 ถึงมาตรา 12 เป็นการเพิ่มเติมส่วนเนื้อหาที่เกี่ยวกับความผิดฐานฟอกเงินที่มี เนื้อหาคงเดิม และมีการจัดทำบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ 2 บัญชี ด้วยกัน คือ การจัดทำบัญชีที่ 1 อาชญากรรมร้ายแรง เป็นการรวบรวมกฎหมายที่มีการกำหนดอัตราโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีขึ้นไป โดย ที่กฎหมายทั้งสิ้นจำนวน 132 ฉบับ และจัดทำบัญชีที่ 2 ประเภทความผิดที่กำหนดไว้ตามข้อเสนอแนะ ของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน อันเป็นประเภทความผิดที่ประเทศไทย จะต้องกำหนดไว้ให้ครบตามข้อเสนอแนะเพื่อเข้ารับการประเมินประสิทธิภาพตามมาตรฐานสากล ทุก 5 ปี ซึ่งทั้ง 2 บัญชีนี้มีความสอดคล้องกันอันเนื่องมาจากข้อเสนอดังกล่าวได้กำหนดให้การ ฟอกเงินจะต้องมีการกำหนดให้ครอบคลุมความผิดที่เป็นอาชญากรรมร้ายแรงให้กว้างที่สุด และ ต้องครอบคลุมประเภทความผิดที่กำหนดไว้ทั้ง 21 ประเภท ทำให้การจัดทำกฎหมายต้นแบบมี รายละเอียดโครงสร้าง ดังนี้

คำนิยาม (มาตรา 3)

หมวด 1 บททั่วไป

ส่วนที่ 1 ความผิดมูลฐาน (มาตรา 4/1 มาตรา 4/2 และมาตรา 4/3)

ส่วนที่ 2 ความผิดฐานฟอกเงิน

บัญชีที่ 1 อาชญากรรมร้ายแรง

บัญชีที่ 2 ประเภทความผิดที่กำหนดไว้ตามข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อ

ดำเนินมาตรการทางการเงิน

3.3 กฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน

กฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐาน ในการปราบปรามการฟอกเงิน ประกอบไปด้วยกฎหมายทั้งหมด 1 ฉบับ ดังนี้

1) หลักการและเหตุผล

1.1) หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

ดังต่อไปนี้

- (1) ปรับปรุงเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3)
- (2) เพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “อาชญากรรมร้ายแรง” “ประเภทความผิดที่กำหนดไว้” และ “ทรัพย์สิน” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 3)
- (3) เพิ่มเติมลักษณะการกระทำที่เป็นหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐาน ในการปราบปรามการฟอกเงิน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4/1)
- (4) เพิ่มเติมลักษณะองค์ประกอบของกระทำความผิดให้เป็นอาชญากรรมร้ายแรงตามประเภทความผิดที่กำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4/2)
- (5) เพิ่มเติมการกำหนดให้ความผิดมูลฐานตามกฎหมายอื่นเป็นไปตามหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานที่กำหนดไว้ในกฎหมายนี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4/3)
- (6) เพิ่มเดิมนิติบัญญัติที่ 1 อาชญากรรมร้ายแรง
- (7) เพิ่มเดิมนิติบัญญัติที่ 2 ประเภทความผิดที่กำหนดไว้ตามข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน

1.2) เหตุผล

โดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ไม่ได้กำหนดให้การกระทำความผิดอาญาร้ายแรงบางฐานความผิดเป็นความผิดมูลฐานส่งผลให้มีผู้กระทำความผิดสามารถนำเงิน ทรัพย์สินและผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดมาใช้สนับสนุนการกระทำความผิดอาญาได้อีก จึงเห็นควรกำหนดค่านิยามความผิดมูลฐาน ทรัพย์สิน ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด และกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน และกำหนดกรอบความผิดมูลฐานให้ชัดเจนเพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน พร้อมจัดทำบัญญัติอาชญากรรมร้ายแรง และบัญญัติความผิดตามประเภทที่ความผิดกำหนดไว้ตามมาตรฐานสากล

บทบัญญัติของกฎหมายมีรายละเอียด ดังนี้ (ดูตารางที่ 5.5)

ตารางที่ 5.5 ร่างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน พร้อมหลักการและเหตุผล

มาตรา	พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่..) พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
1		พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่..) พ.ศ.	เพื่อให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ให้ครอบคลุมความผิดอาญาร้ายแรงและกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน จึงจำเป็นต้องมีการตราพระราชบัญญัตินี้
2		พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นเก้าสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา	เป็นการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเพื่อเป็นการเพิ่มเติมบทบัญญัติบางมาตรา และเพื่อให้มีการเตรียมความพร้อมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ก่อนที่กฎหมายจะมีผลใช้บังคับ
3	<p>ความผิดมูลฐาน หมายความว่า</p> <p>(1) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด</p> <p>(2) ความผิดเกี่ยวกับการค้ำนุชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ำนุชย์หรือความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาในความผิดเกี่ยวกับเพศ เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ส่องไป พา</p>	<p>ความผิดมูลฐาน หมายความว่า การกระทำความผิดใดๆ ที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา 4/1</p>	<p>เพื่อปรับปรุงคำนิยามของความผิดมูลฐานให้มีความสอดคล้องกับการกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน และสร้างความเข้าใจร่วมกันของผู้ที่ต้องปฏิบัติงานตามกฎหมายฉบับนี้</p>

มาตรา	พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่..) พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>ไป หรือรับไว้เพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือหญิง เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น หรือความผิดฐานพรากเด็กและผู้เยาว์ เฉพาะที่เกี่ยวกับการกระทำเพื่อหากำไรหรือเพื่ออนาจาร หรือโดยทุจริต ซื่อ จำหน่าย หรือรับตัวเด็กหรือผู้เยาว์ซึ่งถูกพรากนั้น หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี หรือที่เกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณี ในสถานการค้าประเวณี</p> <p>(3) ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญาหรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน</p> <p>(4) ความผิดเกี่ยวกับการขกขอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์หรือกระทำโดยทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน หรือกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งกระทำโดยกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบหรือมีประโยชน์เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของสถาบันการเงินนั้น</p>		

มาตรา	พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่..) พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>(5) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น</p> <p>(6) ความผิดเกี่ยวกับการกรรโชกหรือรีดเอาทรัพย์สินที่กระทำโดยอ้างอำนาจอั้งยี่ หรือช่องโจร ตามประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>(7) ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร</p> <p>(8) ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>(9) ความผิดเกี่ยวกับการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน เฉพาะความผิดเกี่ยวกับการเป็นผู้จัดให้มีการเล่นการพนันโดยไม่ได้รับอนุญาต โดยมีวงเงินในการทำความผิดรวมกันมีมูลค่าตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป หรือเป็นการจัดให้มีการเล่นการพนันทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์</p> <p>(10) ความผิดเกี่ยวกับการเป็นสมาชิกอั้งยี่ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมที่มีกฎหมายกำหนดเป็นความผิด</p> <p>(11) ความผิดเกี่ยวกับการรับของโจรตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการช่วยจำหน่าย ซื่อ รับจํานำ</p>		

มาตรา	พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่..) พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>หรือรับไว้ด้วยประการใดซึ่งทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำความผิดอันมีลักษณะเป็นการค้า</p> <p>(12) ความผิดเกี่ยวกับการปลอมหรือการแปลงเงินตรา ดวงตรา แสตมป์ และตั๋วตามประมวลกฎหมายอาญาอันมีลักษณะเป็นการค้า</p> <p>(13) ความผิดเกี่ยวกับการค้าตามประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะที่เกี่ยวกับการปลอม หรือการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของสินค้า หรือความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอันมีลักษณะเป็นการค้า</p> <p>(14) ความผิดเกี่ยวกับการปลอมเอกสารสิทธิ บัตรอิเล็กทรอนิกส์ หรือหนังสือเดินทางตามประมวลกฎหมายอาญาอันมีลักษณะเป็นปกติธุระหรือเพื่อการค้า</p> <p>(15) ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินทางวัฒนธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม โดยการใช้อยึดถือ หรือครอบครองทรัพย์สินทางวัฒนธรรมชาติหรือกระบวนกรรมแสวงหาประโยชน์จากทรัพย์สินทางวัฒนธรรมชาติโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันมีลักษณะเป็นการค้า</p> <p>(16) ความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อชีวิตหรือร่างกายจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายสาหัสตามประมวลกฎหมายอาญา เพื่อให้ได้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สิน</p>		

มาตรา	พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่..) พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>(17) ความผิดเกี่ยวกับการหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะกรณีเพื่อเรียกหรือรับผลประโยชน์หรือเพื่อต่อรองให้ได้รับผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง</p> <p>(18) ความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ ครอบครอง ครอบครองทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ หนี โกง หรือยักยอก ตามประมวลกฎหมายอาญาอันมีลักษณะเป็นปกติธุระ</p> <p>(19) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดเป็นโจรสลัดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเป็นโจรสลัด</p> <p>(20) ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดไม่เป็นกรรมเกี่ยวกับการซื้อขาย หลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดไม่เป็นกรรมเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดไม่เป็นกรรมที่มีผลกระทบต่อราคาการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าหรือเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลภายในตามกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า</p> <p>(21) ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียม</p>		

มาตรา	พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่..) พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
	<p>อาวุธปืน เฉพาะที่เป็นการค้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิด และความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์เฉพาะที่เป็นการค้ายุทธภัณฑ์เพื่อนำไปใช้ในการก่อการร้าย การรบ หรือการสงคราม</p> <p>ไม่มี</p> <p>ไม่มี</p> <p>ไม่มี</p>	<p>อาชญากรรมร้ายแรง หมายความว่า ความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุก ขั้นสูง 4 ปี ขึ้นไปหรือสถานที่หนักกว่านั้น ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีที่ 1 ท้ายพระราชบัญญัตินี้”</p> <p>ประเภทความผิดที่กำหนดไว้ หมายความว่า ประเภทความผิดที่กำหนดไว้ในบัญชีที่ 2 ท้ายพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ทรัพย์สิน หมายความว่า สินทรัพย์ทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นวัตถุหรือไม่เป็นวัตถุ สंहारิมทรัพย์ หรืออสังหาริมทรัพย์ มีรูปร่างหรือไม่มีรูปร่าง และรวมถึงผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้มาจากสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ หรือผลประโยชน์ที่อาจคำนวณราคาเป็นเงินได้</p>	<p>เพื่อกำหนดคำนิยามของอาชญากรรมร้ายแรงให้มีความชัดเจน และสร้างความเข้าใจร่วมกันของผู้ที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้</p> <p>เพื่อกำหนดคำนิยามของประเภทความผิดที่กำหนดไว้ให้มีความชัดเจน และสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินที่แต่ละประเทศจะต้องกำหนดไว้ เพื่อให้เกิดความชัดเจน กำหนดขอบเขตของทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดให้มีความชัดเจน และสร้างความเข้าใจของผู้ที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้</p>

มาตรา	พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่..) พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
4	คงเดิม		
หมวด 1 บททั่วไป			
ส่วนที่ 1 ความผิดมูลฐาน			
4/1	ไม่มี	<p>การกระทำความผิดอาญาที่เป็นความผิดมูลฐาน จะต้องมีลักษณะประกอบด้วย</p> <p>(1) ความผิดที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง</p> <p>(2) ความผิดที่มีลักษณะการกระทำตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำตามมาตรฐานสากล</p> <p>(3) ความผิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการทำความผิด</p> <p>(4) ความผิดที่มีลักษณะการกระทำที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ</p> <p>(5) ความผิดที่มีลักษณะสลับซับซ้อน ไม่สามารถนำมาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การปราบปราม</p> <p>(6) ความผิดที่มีลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้</p>	<p>เพื่อเป็นการเพิ่มส่วนที่ 1 ความผิดมูลฐาน และเพื่อให้การกระทำความคิดที่เป็นความผิดมูลฐานให้มีหลักเกณฑ์ในการกำหนดความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินที่ชัดเจน สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและเป็นไปตามบริบทสังคมไทย</p>
4/2	ไม่มี	ในการกำหนดความผิดมูลฐาน	เพื่อให้เป็นหลักเกณฑ์

มาตรา	พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่..) พ.ศ.	หลักการและเหตุผล
		<p>ตามมาตรา 4/1 ถ้าการกระทำ ความผิดใดเป็นความผิดที่มีลักษณะ การกระทำตามประเภทความผิดที่ กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำตาม มาตรฐานสากลตามมาตรา 4/1 (2) แต่ไม่ได้มีลักษณะเป็นอาชญากรรม ร้ายแรง อาจจะพิจารณาถึงลักษณะของ องค์ประกอบการกระทำอย่างหนึ่ง อย่างใดดังต่อไปนี้ โดยให้ถือว่า การ กระทำ ความผิดนั้น อาชญากรรม ร้ายแรง</p> <p>(1) ความผิดทางอาญาที่มี ลักษณะการกระทำโดยผู้ทรง อิทธิพลหรือองค์กรอาชญากรรม</p> <p>(2) ความผิดอาญาที่มีลักษณะ เป็นปกติธุระ</p> <p>(3) ความผิดอาญาที่มีลักษณะ เป็นการค้า</p> <p>(4) ความผิดอาญาที่มีลักษณะการ กระทำเพื่อให้ผลประโยชน์ใน ทรัพย์สิน</p>	<p>ใน การ พิจารณา ความผิดตามประเภท ความผิดที่กำหนดไว้ให้ เป็นไปตามข้อเสนอแนะ ของคณะทำงานเฉพาะ กิจเพื่อดำเนินมาตรการ ทาง การเงิน ที่ เป็น มาตรฐานสากล ซึ่งให้ แต่ละประเทศกำหนด ความผิดตามประเภทที่ กำหนดไว้โดยอาจจะ พิจารณาองค์ประกอบ การกระทำอย่างใดอย่าง หนึ่งเพิ่มเติมให้ ความผิดนั้น เป็น อาชญากรรมร้ายแรง</p>
4/3	ไม่มี	<p>บรรดาความผิดอาญาที่กฎหมายอื่น ได้กำหนดให้การกระทำ ความผิด อาญาเป็นความผิดมูลฐานตาม พระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานที่ กำหนดไว้ในมาตรา 4/1 และมาตรา 4/2</p>	<p>เพื่อให้การกำหนด ความผิดมูลฐานตาม กฎหมายอื่นๆ เป็นไป ตามหลักเกณฑ์ความผิด มูลฐาน</p>
ส่วนที่ 2 ความผิดฐานฟอกเงิน			
5-12	คงเดิม		<p>เป็นการเพิ่มส่วนที่ 2 ความผิดฐานฟอกเงิน</p>

ตารางที่ 5.6 บัญชีที่ 1 อาชญากรรมร้ายแรง

บัญชีที่ 1 อาชญากรรมร้ายแรง		
ที่	มาตรา	อัตราโทษ
1	ประมวลกฎหมายอาญา	
	ลักษณะ 1 ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร	
	มาตรา 107	ต้องระวางโทษประหารชีวิต
	มาตรา 109	ต้องระวางโทษประหารชีวิต
	มาตรา 110	ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบหกรปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 112	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 113	ต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 114	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปี ถึงสิบห้าปี
	มาตรา 115	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 116	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
	มาตรา 117	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
	มาตรา 119	ต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 120	ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 121	ต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 122	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 123	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 124	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 125	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 126	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 127	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 130	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 131	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 132	ต้องระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 133	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
	มาตรา 134	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
	ลักษณะ 1/1 ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย	
	มาตรา 135/1	ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 135/2	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี
	มาตรา 135/4	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี

มาตรา 184	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 185	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 188	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 190 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 191	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 198	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
หมวด 2 ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม	
มาตรา 200	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี
มาตรา 201	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต
มาตรา 202	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต
มาตรา 204	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
ลักษณะ 4 ความผิดเกี่ยวกับศาสนา	
มาตรา 206	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
ลักษณะ 5 ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน	
มาตรา 209	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
มาตรา 210	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 215 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
ลักษณะ 6 ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชน	
มาตรา 217	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี
มาตรา 218	ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
มาตรา 220	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
มาตรา 221	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
มาตรา 224 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต
มาตรา 224 วรรคสอง	ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี
มาตรา 225	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
มาตรา 226	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 227	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 228	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 229	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 230	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี
มาตรา 231	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี
มาตรา 232	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี
มาตรา 234	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 237	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี

	มาตรา 238	ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 239	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี
ลักษณะ 7 ความผิดเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง		
	มาตรา 240	ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 241	ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 242	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
	มาตรา 244	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 245	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 246	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 250	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 251	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
	มาตรา 254	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
	มาตรา 255	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 265	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
	มาตรา 266	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 269/1	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 269/2	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 269/3	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี
	มาตรา 269/4 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
	มาตรา 269/4 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 269/5	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 269/8	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 269/9	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 269/9 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 269/10 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 269/10 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 269/11	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 269/12	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 269/13	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 269/14	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
ลักษณะ 9 ความผิดเกี่ยวกับเพศ		
	มาตรา 276	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 277	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 278	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี

มาตรา 279	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 282	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 283 ทวิ	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 284	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 286	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินยี่สิบปี
มาตรา 287/1 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 287/1 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
มาตรา 287/2	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี
ลักษณะ 10 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	
มาตรา 288	ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี
มาตรา 289	ต้องระวางโทษประหารชีวิต
มาตรา 290	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี
มาตรา 291	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 292	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
มาตรา 293	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 297	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี
มาตรา 302	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 303	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
ลักษณะ 11 ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและชื่อเสียง	
มาตรา 309 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 309 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
มาตรา 310 ทวิ	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 312	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
มาตรา 312 ทวิ	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี
มาตรา 312 ตี วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 312 ตี วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
มาตรา 313 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี จำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต
มาตรา 313 วรรคสอง	ต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต
มาตรา 317 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี
มาตรา 317 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
มาตรา 318 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี
มาตรา 318 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี
มาตรา 319	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี
มาตรา 320 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี

	มาตรา 320 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี
	ลักษณะ 12 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	
	มาตรา 335 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 335 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
	มาตรา 335 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี
	มาตรา 335 ทวิ วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี
	มาตรา 335 ทวิ วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 336	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 337 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 337 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี
	มาตรา 338	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 339	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 339 ทวิ	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 340	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 340 ทวิ	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 342	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 343 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 343 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี
	มาตรา 347	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 354	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 357	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 359	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 360	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 360 ทวิ	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 365	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
2	ประมวลกฎหมายที่ดิน	
	มาตรา 108 ทวิ วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
3	ประมวลรัษฎากร	
	มาตรา 37	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงเจ็ดปี
	มาตรา 90/4	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงเจ็ดปี
4	พระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527	
	มาตรา 12	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
5	พระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561	
	มาตรา 59	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี

	มาตรา 66	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงห้าปี
	มาตรา 71	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 82	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 83	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 84	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 85	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 86	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 87	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 88	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
6	พระราชกำหนดแก้ไขและป้องกันภาวะการขาดแคลนนํ้ามันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2516	
	มาตรา 8	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
7	พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554	
	มาตรา 64	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
8	พระราชบัญญัติกองทุนนํ้ามันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2562	
	มาตรา 45	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
9	พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2539	
	มาตรา 91	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
10	พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522	
	มาตรา 126	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 154	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
11	พระราชบัญญัติการควบคุมสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2562	
	มาตรา 28 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
12	พระราชบัญญัติการค้าข้าว พุทธศักราช 2489	
	มาตรา 18	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 20	ต้องระวางโทษ หรือจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 21	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
13	พระราชบัญญัติการค้านํ้ามันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2543	
	มาตรา 49	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
14	พระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. 2543	
	มาตรา 17	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
15	พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560	
	มาตรา 120	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
16	พระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พ.ศ. 2485	
	มาตรา 40	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี

17	พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. 2558	
	มาตรา 31 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 34 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
18	พระราชบัญญัติการดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา พ.ศ. 2551	
	มาตรา 48	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
19	พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. 2558	
	มาตรา 41	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 42	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
20	พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534	
	มาตรา 48/1	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
	มาตรา 50 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
21	พระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2550	
	มาตรา 60	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 61	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
22	พระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมืระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา พ.ศ. 2527	
	มาตรา 32 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
23	พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551	
	มาตรา 66	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
24	พระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. 2550	
	มาตรา 137	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
25	พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544	
	มาตรา 67 (3)	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
26	พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545	
	มาตรา 43	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 44	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 52	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 53	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 54	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 60	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 61	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
27	พระราชบัญญัติผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. 2548	
	มาตรา 29	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
28	พระราชบัญญัติมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. 2551	

	มาตรา 56	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 57	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
29	พระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2543	
	มาตรา 82 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 82 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 82 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 82 วรรคสี่	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี บ
	มาตรา 82 วรรคห้า	ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 83 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
30	พระราชบัญญัติการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล พ.ศ. 2562	
	มาตรา 43	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
31	พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. 2522	
	มาตรา 34/1	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบปี
32	พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547	
	มาตรา 39	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงห้าปี
33	พระราชบัญญัติการส่งออกป้อนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. 2522	
	มาตรา 20	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 20/1	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
34	พระราชบัญญัติการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2562	
	มาตรา 36	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
35	พระราชบัญญัติการเกณฑ์ช่วยราชการทหาร พ.ศ. 2530	
	มาตรา 60	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 61	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
36	พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497	
	มาตรา 67/14	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 72	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 76	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 81	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 84	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
	มาตรา 95	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
	มาตรา 99	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
	มาตรา 101	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
	มาตรา 109	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 109/1	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี

	มาตรา 117	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
	มาตรา 120/1	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
37	พระราชบัญญัติเนรเทศ พ.ศ. 2499	
	มาตรา 9 ทวิ วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 9 ตี	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 9 เบญจ	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
38	พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2562	
	มาตรา 118 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 118 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบปี
	มาตรา 119	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 120	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 121 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 121 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 124 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 124 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 126 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 126 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 127	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 128 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 130	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 131	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 133	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 134	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
39	พระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562	
	มาตรา 71	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 72	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
40	พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511	
	มาตรา 58	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
41	พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. 2499	
	มาตรา 42 วรรคสี่	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
42	พระราชบัญญัติกำหนดวิธีปฏิบัติแก่บุคคลซึ่งเผยแพร่ข่าวอันเป็นการทำให้เสียสัมพันธไมตรี ระหว่างประเทศไทยกับประเทศที่มีสนธิสัญญาทางไมตรีกับประเทศไทยในภาวะสงคราม พุทธศักราช 2488	
	มาตรา 9	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี

43	พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542	
	มาตรา 59	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 60	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 61	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
44	พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. 2545	
	มาตรา 46	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
45	พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522	
	มาตรา 63	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 64	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 65	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
46	พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ. 2551	
	มาตรา 82	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 105 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 105 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 110	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
47	พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2558	
	มาตรา 74	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 82	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
48	พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534	
	มาตรา 108	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี
	มาตรา 109/1	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี
49	พระราชบัญญัติจดทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. 2556	
	มาตรา 30	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
50	พระราชบัญญัติจดทะเบียนการค้า พ.ศ. 2550	
	มาตรา 26	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือ
51	พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522	
	มาตรา 157/1 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 157/1 วรรคสี่	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงหกปี
	มาตรา 157/1 วรรคห้า	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี
	มาตรา 160 ตรี วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 160 ตรี วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงหกปี
	มาตรา 160 ตรี วรรคสี่	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี
52	พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2528	
	มาตรา 91 ตรี	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี

53	พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547	
	มาตรา 110 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
54	พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561	
	มาตรา 93	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 94	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 96	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
55	พระราชบัญญัติทรัพย์สินเพื่อธุรกรรมในตลาดทุน พ.ศ. 2550	
	มาตรา 77	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 85	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 86	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 88 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
56	พระราชบัญญัติธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2545	
	มาตรา 50	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 51	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 53	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 54	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 55	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
57	พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช 2485	
	มาตรา 66	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 67	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 68	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 69	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 70	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 71	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 72	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 73	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 74	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 75	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
58	พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551	
	มาตรา 121	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี
	มาตรา 140	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 141	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 142	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 143	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี

	มาตรา 144	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 145	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 146	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 152 วรรคสี่	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 153 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
59	พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. 2541	
	มาตรา 14	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
60	พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535	
	มาตรา 216	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
61	พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. 2526	
	มาตรา 12	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 13 (1)	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 13 (2)	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 14 (1)	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 14 (3)	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 14 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 15	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
62	พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. 2542	
	มาตรา 12	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
63	พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. 2561	
	มาตรา 106	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
64	พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561	
	มาตรา 171	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 172	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 173	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 174	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 175	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 176	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 177	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 180	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 184	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
65	พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. 2552	
	มาตรา 38	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 41	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี

	มาตรา 42	ตาม (1) (2) (3) (4) หรือ (5) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และผู้กระทำความผิดตาม (6) (7) หรือ (8) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 43	ตาม (1) (2) (3) หรือ (4) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และผู้กระทำความผิดตาม (5) หรือ (6) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
66	พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561	
	มาตรา 143 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 143 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบปี
	มาตรา 144 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 144 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 145 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 148 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 148 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 149	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 151	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 152	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 154	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 155 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 158	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 159	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 160	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 161	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 162	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน
	มาตรา 163	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 164	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 166	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 69	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
67	พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2561	
	มาตรา 72	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 74	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 76	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 77	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 78 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 78 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบปี
	มาตรา 79	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี

	มาตรา 80 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 80 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 81	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 82	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 83	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 84	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 85 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 85 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
68	พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. 2560	
	มาตรา 68	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 69	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
69	พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2560	
	มาตรา 101	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 105	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 108	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 109	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 114	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 115	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 116	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 118	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 119	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 120	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 124	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 127	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี
	มาตรา 128	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 132	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 134	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
70	พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535	
	มาตรา 91	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงห้าปี
	มาตรา 114/3 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 114/5 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 114/5 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
71	พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535	
	มาตรา 86	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงห้าปี

	มาตรา 108/3 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 108/5 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 108/5 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 110	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงเจ็ดปี
72	พระราชบัญญัติปีุย พ.ศ. 2518	
	มาตรา 57	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 63	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 64	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี
	มาตรา 66	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงห้าปี
73	พระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. 2562	
	มาตรา 94 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 94 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
74	พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507	
	มาตรา 31 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 31 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 33/2 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
75	พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484	
	มาตรา 69 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 69 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 72	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 72 ทวิ วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 72 ทวิ วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 72 ตริ วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 72 ตริ วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 73 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 73 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 73 ทวิ	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
76	พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด พ.ศ. 2534	
	มาตรา 15	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 16	ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 17	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี
	มาตรา 18	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
	มาตรา 19	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 20	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี

	มาตรา 21	ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 22	ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 23	ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 24	ต้องระวางโทษประหารชีวิต
77	พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539	
	มาตรา 9 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 9 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 10	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 11 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 11 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 11 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 12	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี
78	พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.2551	
	มาตรา 52	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบสองปี
	มาตรา 52/1 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสี่ปี
	มาตรา 52/1 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่แปดปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 52/1 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต
	มาตรา 54	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 55	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 56/1	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี
79	พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556	
	มาตรา 25	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 26	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 32 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบห้าปี
80	พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มี านุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559	
	มาตรา 25 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี
	มาตรา 25 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี
81	พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519	
	มาตรา 16/1	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
82	พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช 2477	
	มาตรา 58	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
83	พระราชบัญญัติผลิตภัณฑ์สมุนไพร พ.ศ. 2562	
	มาตรา 101	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี

	มาตรา 118	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 119	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกปี
	มาตรา 120	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินแปดปี
84	พระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ พ.ศ. 2559	
	มาตรา 123	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 129	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 130	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามสิบปี
	มาตรา 131	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 132	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกปี
	มาตรา 133	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 134	ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 141	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี
85	พระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518	
	มาตรา 65	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
86	พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545	
	มาตรา 41	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
87	พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560	
	มาตรา 186	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
	มาตรา 198	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
	มาตรา 202	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
88	พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. 2514	
	มาตรา 66	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงเจ็ดปี
89	พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534	
	มาตรา 8	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
90	พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511	
	มาตรา 48 ตี	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
91	พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. 2503	
	มาตรา 51	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงห้าปี
	มาตรา 57	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 58	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 59	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
92	พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551	
	มาตรา 71	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 72วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี

93	พระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด พ.ศ. 2542	
	มาตรา 74	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
	มาตรา 75/1	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
94	พระราชบัญญัติยา พ.ศ. 2510	
	มาตรา 101	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 117 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงตลอดชีวิต
	มาตรา 117 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 118	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงห้าปี
	มาตรา 119	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 122 ทวิ	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 125 ทวิ	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
95	พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522	
	มาตรา 65 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 65 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 65 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 65 วรรคสี่	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 66 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 66 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 66 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 67	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 68 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 68 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 69 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 69 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 69 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 69 วรรคสี่	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 73 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 73 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 74	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 75 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 75 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 82	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 83	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 93 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี

	มาตรา 93 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 93 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 93/1	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
96	พระราชบัญญัติระบบการชำระเงิน พ.ศ. 2560	
	มาตรา 44 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 44 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี
	มาตรา 45 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 45 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี
	มาตรา 46	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 48	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี
	มาตรา 49	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
97	พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560	
	มาตรา 71	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 72	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 68	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
98	พระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2543	
	มาตรา 75	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
99	พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560	
	มาตรา 159	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 182	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
100	พระราชบัญญัติโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน พ.ศ. 2550	
	มาตรา 48	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงจำคุกตลอดชีวิต
101	พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550	
	มาตรา 137	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
102	พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537	
	มาตรา 69 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสี่ปี
	มาตรา 69/1	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสี่ปี
103	พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483	
	มาตรา 90/88	ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท
	มาตรา 90/124	ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท
	มาตรา 90/126	ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท
104	พระราชบัญญัติ เลื่อยโซ่ยนต์ พ.ศ. 2545	
	มาตรา 17	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
105	พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2559	

	มาตรา 115 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 115 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 115 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงเจ็ดปี
	มาตรา 115 วรรคสี่	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 116	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 117 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 117 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 117 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงเจ็ดปี
	มาตรา 117 วรรคสี่	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 118	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 119 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี
	มาตรา 119 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 120	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี
	มาตรา 123	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 131 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 131 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 135 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 135 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
	มาตรา 136	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 140 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 140 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี
	มาตรา 142 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 142 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 142 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงจำคุกตลอดชีวิต
106	พระราชบัญญัติวัดอุอันตราย พ.ศ. 2535	
	มาตรา 70/2 วรรคสี่	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 74	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 75	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
	มาตรา 76	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
107	พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498	
	มาตรา 23	ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท
	มาตรา 26	ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท
108	พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550	
	มาตรา 9	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี

	มาตรา 10	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 12 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
	มาตรา 12 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 12 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 12 วรรคสี่	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 12/1 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 12/1 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 14	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
109	พระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อออกถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2542	
	มาตรา 26	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 27	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี
110	พระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2559	
	มาตรา 55 วรรคสี่	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 56 วรรคสี่	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 59 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 60	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และผู้ใดกระทำการตาม (7) (8) หรือ (9) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 61 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 61 วรรคสี่	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 62	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 64	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
111	พระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. 2556	
	มาตรา 13	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
112	พระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. 2542	
	มาตรา 7	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
113	พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502	
	มาตรา 4	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 5	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 6	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 7	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 8	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 9	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 10	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 11	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี

114	พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558	
	มาตรา 7 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 12	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 13	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
	มาตรา 15	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 17	ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 18	ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 19	ต้องระวางโทษประหารชีวิตจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 21	ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 22	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 22 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี
115	พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542	
	มาตรา 5	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 6	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 7	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 10	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 11	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 12	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 13	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต
116	พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเล พ.ศ. 2530	
	มาตรา 25 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 26	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
117	พระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. 2542	
	มาตรา 37	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 39	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 41	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
118	พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560	
	มาตรา 206	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 227	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสิบปี
	มาตรา 242	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 246 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 246 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 246 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
119	พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2562	

	มาตรา 89 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 89 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 92	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 93	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 94	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี
	มาตรา 99	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 100 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 100 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 103	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
120	พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509	
	มาตรา 28/2 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 28/2 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงยี่สิบปี
121	พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. 2541	
	มาตรา 57	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
122	พระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. 2542	
	มาตรา 133/5	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
123	พระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546	
	มาตรา 136	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 137	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 145	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 146	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 147	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 148	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
124	พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. 2524	
	มาตรา 15	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
125	พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556	
	มาตรา 64	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 65	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 66	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 67	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
126	พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535	
	มาตรา 98 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 99	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 101 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี

127	พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535	
	มาตรา 278	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 281/2 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 289	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงห้าปี
	มาตรา 296 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 296/1	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 306	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 307	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 308	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 309	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 310	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 311	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 312	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 313	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
128	พระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545	
	มาตรา 23 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 23 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
129	พระราชบัญญัติอากรรั้งนกอีแอ่น พ.ศ. 2540	
	มาตรา 28	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
130	พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490	
	มาตรา 72 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 72 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 72 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
	มาตรา 72 ทวิ วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 72 ทวิ วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
	มาตรา 73	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 73 ทวิ	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี
	มาตรา 74	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 75	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี
	มาตรา 78 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 78 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ยี่สิบปีถึงจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 78 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต
	มาตรา 78 วรรคสี่	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงจำคุกตลอดชีวิต
131	พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	

	มาตรา 59	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี
	มาตรา 61	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
132	พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562	
	มาตรา 41	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 42 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 42 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 43	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี

ตารางที่ 5.7 ตารางบัญชีที่ 2 ประเภทของความผิดที่กำหนดไว้

บัญชีที่ 2 ประเภทของความผิดที่กำหนดไว้ ตามข้อแนะนำของคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน
1. การเข้าร่วมในกลุ่มองค์กรอาชญากรรมและแก๊งค์เชื้อเรียกค่าคุ้มครอง
2. การก่อการร้าย รวมถึงการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
3. การค้ามนุษย์ และการลักลอบขนผู้ย้ายถิ่นฐาน
4. การเอารัดเอาเปรียบทางเพศ รวมถึงการเอารัดเอาเปรียบทางเพศกับเด็ก
5. การลักลอบค้ายาเสพติดและสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท
6. การลักลอบค้าอาวุธ
7. การลักลอบค้าของโจรและสินค้าอื่นๆ
8. การฉ้อราษฎร์บังหลวง และการให้สินบน
9. การฉ้อโกง
10. การปลอมแปลงเงินตรา
11. การปลอมผลิตภัณฑ์และการละเมิดลิขสิทธิ์ผลิตภัณฑ์
12. อาชญากรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
13. ฆาตกรรม, การประทุษร้ายร่างกายจนได้รับบาดเจ็บสาหัส
14. การลักพาตัว การกักขังหน่วงเหนี่ยวโดยผิดกฎหมายและการจับเป็นตัวประกัน
15. การปล้นหรือลักทรัพย์
16. การลักลอบขน (รวมถึงในแง่ที่เกี่ยวกับศุลกากร และภาษีสรรพสามิต และภาษีทั่วไป)
17. อาชญากรรมเกี่ยวกับภาษี (เกี่ยวกับภาษีโดยตรงและทางอ้อม)
18. การข่มขู่กรรโชก
19. การปลอมแปลง
20. การกระทำอันเป็นโจรสลัด
21. การซื้อขายหุ้นด้วยข้อมูลภายในและการปั่นหุ้น

4. การสัมมนารับฟังความคิดเห็น (Hearing)

การสัมมนารับฟังความคิดเห็น (Hearing) เป็นขั้นตอนหนึ่งของการวิจัยที่มีหลักการในการนำเอาคำตอบที่ได้จากการวิจัยมานำเสนอให้ประชากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการรับฟังและวิพากษ์ (Comment) ผลจากการวิจัยพร้อมข้อเสนอแนะ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำไปดำเนินการวิเคราะห์และพิจารณาเพื่อการปรับปรุงแก้ไขให้ผลการวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

การวิจัยนี้ได้จัดทำการสัมมนารับฟังความคิดเห็นเมื่อวันที่ 26 สิงหาคม พ.ศ. 2563 ณ ห้องเธียเตอร์ ชั้น 3 อาคาร 40 ปีศรีปทุม กรุงเทพมหานคร ระหว่างเวลา 09.00 น.- 12.00 น. มีผู้เข้าร่วม Hearing จำนวน 30 คน (ดูภาพที่ 5.6)

ภาพที่ 5.6 การสัมมนารับฟังความคิดเห็น (Hearing)

กระบวนการจัดทำกรับฟังความคิดเห็น (Hearing) คือ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยตาม Power point โดยมีสาระสำคัญ คือ ความเป็นมาของปัญหาที่นำไปสู่การทำวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย วัตถุประสงค์การจัดทำกรับฟังความคิดเห็น (Hearing) วิธีวิทยาการวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล เนื้อหาที่วิจัยประกอบด้วย กฎหมายระหว่างประเทศและ

กฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐาน กฎหมายระหว่างประเทศ ได้แก่ อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบการค้ายาเสพติดให้โทษและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ค.ศ. 1988 อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003 อนุสัญญาของสภายุโรปว่าด้วยการฟอกเงิน การตรวจค้น และการริบสิ่งที่ได้มาจากการกระทำความผิด ข้อเสนอของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน กฎหมายต้นแบบการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย สำหรับระบบกฎหมายซีวิลลอว์ กฎหมายต้นแบบการฟอกเงิน การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย มาตรการป้องกันและการได้ทรัพย์สินมาจากการกระทำความผิด ส่วนกฎหมายต่างประเทศ สหรัฐอเมริกา ได้แก่ วิธีพิจารณาความทางอาญาและอาชญากรรมแห่งรัฐ ข้อ 18 ตามประมวลกฎหมายสหรัฐ รัฐบาลบัญญัติว่าด้วยความลับทางธนาคาร ค.ศ. 1970 รัฐบาลบัญญัติควบคุมการฟอกเงิน ค.ศ. 1986 รัฐบาลบัญญัติต่อต้านการก่อการร้าย ค.ศ. 2001

กฎหมายของเครือรัฐออสเตรเลีย ได้แก่ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ค.ศ. 2006 พระราชบัญญัติประมวลกฎหมายอาญา ค.ศ. 1995 พระราชบัญญัติศุลกากร ค.ศ. 1901 พระราชบัญญัติว่าด้วยรายได้จากการประกอบอาชญากรรม ค.ศ. 1987 พระราชบัญญัติว่าด้วยการรายงานธุรกรรมทางการเงิน ค.ศ. 1988 กฎหมายของประเทศนิวซีแลนด์ ได้แก่ พระราชบัญญัติการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ค.ศ. 2009 พระราชบัญญัติอาชญากรรม ค.ศ. 1961 พระราชบัญญัติว่าด้วยคืนรายได้จากการกระทำความผิด ค.ศ. 2009 พระราชบัญญัติการรายงานธุรกรรมทางการเงิน ค.ศ. 1996 พระราชบัญญัติการปราบปรามการก่อการร้าย ค.ศ. 2002 กฎหมายของสาธารณรัฐสิงคโปร์ ได้แก่ รัฐบาลบัญญัติว่าด้วยการทุจริต การค้ายาเสพติด และอาชญากรรมร้ายแรง (การริบผลประโยชน์) และกฎหมายไทยที่ใช้บังคับเกี่ยวกับที่การกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน ได้แก่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561 พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2561 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559 ประมวลรัษฎากร พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2562

ข้อค้นพบผลการวิจัยที่นำเสนอเป็น โครงร่างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน เพื่อนำไปแก้ไขเพิ่มเติมเป็นร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีโครงสร้างของกฎหมายประกอบด้วย

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (มาตรา 1) ร่างพระราชบัญญัติทุกฉบับต้องมีชื่อ เพื่อแสดงให้ทราบถึงเรื่อง สำคัญและขอบเขตในการใช้บังคับของร่างพระราชบัญญัตินั้น ซึ่งตามแบบกฎหมายของไทย ชื่อพระราชบัญญัติจะปรากฏอยู่ 2 แห่ง คือ ในส่วนหัวเรื่องและในร่างมาตรา 1

วันบังคับใช้ (มาตรา 2) เป็นการกำหนดไม่ระบุวันเดือนปีที่ใช้บังคับที่แน่นอน รูปแบบของการกำหนดระยะเวลาจะกำหนดเป็นช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อที่หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจตามกฎหมายหรือผู้ต้องถูกบังคับตามกฎหมายจำเป็นต้องแก้ไขหรือมีเวลาในการเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ

บทนิยาม (มาตรา 3) เป็นการกำหนดกรอบของบทนิยามนั้นเพื่อป้องกันไม่ให้เข้าใจไปไกลกว่าความประสงค์หรือขยายความหมายเกินกว่าที่มีอยู่ตามปกติ

หมวด 1 บททั่วไป (มาตรา 4/1 – 12) เป็นการกำหนดหมวดบททั่วไป ในเรื่องของการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ความผิดมูลฐาน และส่วนที่ 2 ความผิดฐานฟอกเงิน

ส่วนที่ 1 ความผิดมูลฐาน (มาตรา 4/1 – 4/3) เป็นการแบ่งประเภทความผิดอาญาและฐานความผิดอาญาที่เป็นความผิดมูลฐาน เพื่อให้มีการพิจารณาว่า การกระทำความผิดอาญาใด เป็นความผิดมูลฐาน

ส่วนที่ 2 ความผิดฐานฟอกเงิน (มาตรา 5-12) เป็นการเพิ่มส่วนที่ 2 เพื่อให้เกิดการกำหนดที่ชัดเจนว่าเป็น ส่วนที่เกี่ยวข้องกับความผิดฐานฟอกเงินโดยเฉพาะ

ประเด็นที่กล่าวมานั้นนำไปสู่การวิพากษ์ของผู้เข้าร่วมสัมมนาฯรับฟังความคิดเห็นในการรับฟังความคิดเห็น ที่มีทั้งหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน เจ้าหน้าที่ของรัฐ นักกฎหมายและนักวิชาการ ได้ข้อวิพากษ์กับข้อเสนอที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ดังนี้

1) ผู้เข้าร่วม Hearing ยอมรับว่าปัญหาการปราบปรามการฟอกเงินในปัจจุบันมีปัญหา คือ การกำหนดความผิดมูลฐานมีหลักเกณฑ์ที่ไม่ชัดเจนและไม่ได้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทำให้การตรวจการประกอบอาชญากรรมให้ลดน้อยลงไม่ได้ และส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนจนเกินสมควร ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากความไม่ชัดเจนของกฎหมายที่ใช้ในการกำหนดความผิดมูลฐาน จึงสมควรที่จะมีการปรับปรุงกฎหมายว่าป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเพื่อนำเอาหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินมาบังคับใช้

2) เห็นด้วยในการนำเสนอกฎหมายเพื่อจัดทำร่างแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และข้อเสนอแนะ คือ มีประเด็นสำคัญที่จะนำไปสู่การปรับปรุงร่างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน และการแก้ไขตามตารางที่ 5.8 ดังนี้

- ควรมีการปรับแก้คำนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในส่วนคำว่า “หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา 4/1” เป็น “หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้” เนื่องจากการนิยามตามกฎหมายไม่ควรเชื่อมโยงไปที่มาตราใด เพราะจะมีผลเวลาเราแก้ไขกฎหมายมาตรานั้น ๆ

- ควรมีการปรับแก้คำว่า “มาตรฐานสากล” ที่กำหนดไว้ในมาตรา 4/1 (2) เป็น “ข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน” เพื่อให้เกิดความชัดเจนและไม่ต้องมีการตีความ

- ควรมีการตัดคำว่า “ลักษณะสลับซับซ้อน” ที่กำหนดไว้ในมาตรา 4/1 (5) ออก เพื่อการฟอกเงินมีทั้งการกระทำความผิดที่มีลักษณะสลับซับซ้อน และไม่สลับซับซ้อน เป็น “ความผิดที่ไม่สามารถนำมาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การปราบปราม”

- ควรนำประเภทตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ตามข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน 21 ประเภท มาเป็นกลุ่มในการจัดทำบัญชีที่ 1 อาชญากรรมร้ายแรง เพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่เป็นผู้บังคับใช้กฎหมายในแต่ละประเภทสามารถเข้าใจและนำกฎหมายไปบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- การกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินอาจจะได้ความผิดมูลฐานที่มีจำนวนมากขึ้น ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อสิทธิในทรัพย์สินของบุคคลที่จะต้องถูกมาตรการยึดหรืออายัดชั่วคราวก่อนที่พนักงานอัยการจะยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน จึงควรรให้มีมาตรการผ่อนผันการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน โดยพิจารณาจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาและกฎหมายในการผ่อนผันของการยึดหรืออายัดในคดีอาชญากรรม

ข้อวิพากษ์และข้อเสนอแนะดังกล่าวนี้ การวิจัยได้นำไปปรับปรุงแก้ไขร่างกฎหมายต้นแบบที่ได้จัดทำขึ้นมาแล้ว ดังตารางผลจากการรับฟังความเห็นร่างกฎหมายที่นำไปปรับปรุงแก้ไข (ดูตารางที่ 5.8)

ตารางที่ 5.8 ผลจากการรับฟังความเห็นร่างกฎหมายที่นำไปปรับปรุงแก้ไข

ข้อวิพากษ์	การแก้ไข	เหตุผลที่แก้ไข
(1) ควรมีการปรับแก้คำนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในส่วนคำว่า “หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา 4/1” เป็น “หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้”	มาตรา 3 ความผิดมูลฐาน หมายความว่า การกระทำ ความผิดใดๆ ที่เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัตินี้	เพื่อให้การกำหนดคำนิยามมีความ ชัดเจน และไม่เชื่อมโยงไปยังมาตรา ใดมาตราหนึ่งที่กำหนดไว้ หากมี การแก้ไขหลักเกณฑ์ ก็จะส่งผลเวลา มีการแก้ไขกฎหมายมาตรานั้น ๆ ใน อนาคตด้วย
(2) ควรมีการปรับแก้คำว่า “มาตรฐานสากล” ที่กำหนดไว้ใน มาตรา 4/1 (2) เป็น “ข้อเสนอแนะ ของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อ ดำเนินมาตรการทางการเงิน” เหตุผลว่า เพื่อให้เกิดความชัดเจน และไม่ต้องมีการตีความว่า หลักเกณฑ์ดังกล่าวเป็นไปตาม มาตรฐานสากลในเรื่องใด	มาตรา 4/1 “การกระทำความผิด อาญาที่เป็นความผิดมูลฐาน จะต้องมีลักษณะประกอบด้วย (1) (2) ความผิดที่มีลักษณะการ กระทำตามประเภทความผิดที่ กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำ ตามข้อเสนอแนะของคณะทำงาน เฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการ ทางการเงิน (3)	เพื่อให้การกำหนดหลักเกณฑ์มี ความชัดเจน และไม่ให้เกิดการ ตีความว่า หลักเกณฑ์ดังกล่าว เป็นไปตามมาตรฐานสากลในเรื่อง ใด
(3) ควรมีการตัดคำว่า “ลักษณะ สลับซับซ้อน” ที่กำหนดไว้ใน มาตรา 4/1 (5) ออกเป็น และใช้คำ ว่า “ความผิดที่ไม่สามารถนำ มาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้ กฎหมายอย่างได้ผลและมี ประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การ ปราบปราม” ก็เพียงพอแล้ว	มาตรา 4/1 “การกระทำความผิด อาญาที่เป็นความผิดมูลฐาน จะต้องมีลักษณะประกอบด้วย (1) (2) (3) (4) (5) ความผิดที่ไม่สามารถนำ มาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้ กฎหมายอย่างได้ผลและมี ประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การ ปราบปราม	เพราะการฟอกเงินมีทั้งการกระทำ ความผิดที่มีลักษณะสลับซับซ้อน และไม่สลับซับซ้อน การกำหนด ดังกล่าว อาจจะทำให้การกระทำที่มี ลักษณะไม่สลับซับซ้อน แต่เป็นไป ตามหลักเกณฑ์ข้ออื่นๆ ไม่เป็น ความผิดฐานฟอกเงิน

<p>(4) ควรกำหนดหัวข้อประเภทของอาชญากรรมร้ายแรง เพื่อจัดฐานความคิดให้เป็นกลุ่มในเรื่องเดียวกัน โดยนำประเภทความคิดที่กำหนดไว้ตามข้อแนะนำของคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน</p>	<p>บัญชีที่ 1 อาชญากรรมร้ายแรง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การเข้าร่วมในกลุ่มองค์กรอาชญากรรมและแก๊งค์ผู้เชิญเรียกค่าคุ้มครอง <ol style="list-style-type: none"> (1) (ชื่อกฎหมาย) (2) (ชื่อกฎหมาย) 2. การก่อการร้าย รวมถึงการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย <ol style="list-style-type: none"> (1) (ชื่อกฎหมาย) (2) (ชื่อกฎหมาย) 3. การค้ามนุษย์ และการลักลอบขนผู้ย้ายถิ่นฐาน 4. การเอารัดเอาเปรียบทางเพศ รวมถึงการเอารัดเอาเปรียบทางเพศกับเด็ก 5. การลักลอบค้ายาเสพติดและสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท 6. การลักลอบค้าอาวุธ 7. การลักลอบค้าของโจรและสินค้านี้ๆ 8. การฉ้อราษฎร์บังหลวง และการให้สินบน 9. การฉ้อโกง 10. การปลอมแปลงเงินตรา 11. การปลอมผลิตภัณฑ์และการละเมิดลิขสิทธิ์ผลิตภัณฑ์ 12. อาชญากรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม 13. มาตรการ การประทุษร้ายร่างกายจนได้รับบาดเจ็บสาหัส 14. การลักพาตัว การกักขัง หน่วงเหนี่ยวโดยผิดกฎหมาย และการจับเป็นตัวประกัน 15. การปล้นหรือลักทรัพย์ 	<p>เพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่จะบังคับใช้กฎหมายสามารถพิจารณากฎหมายที่อยู่ในกลุ่มประเภทของความคิดเดียวกันได้ โดยเป็นไปตามประเภทที่กำหนดไว้ที่คณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงินที่ประเทศไทยจะต้องเข้ารับการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลทุก 5 ปี</p>
---	---	---

	16. การลักลอบขน (รวมถึงใน แห่งที่เกี่ยวกับศุลกากร และภาษี สรรพสามิต และภาษีทั่วไป) 17. อาชญากรรมเกี่ยวกับภาษี (เกี่ยวกับภาษีโดยตรงและ ทางอ้อม) 18. การข่มขู่กรรโชก 19. การปลอมแปลง 20. การกระทำอันเป็นโจรสลัด 21. การซื้อขายหุ้นด้วยข้อมูล ภายในและการปั่นหุ้น 22. อื่นๆ	
--	---	--

สรุปข้อวิพากษ์การรับฟังความคิดเห็นที่ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขร่างกฎหมายต้นแบบว่า
 ด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน ดังนี้

1) นิยามความหมายของคำว่า “ความผิดมูลฐาน”

แก้ไขนิยามความหมายใน มาตรา 3 เป็น “ความผิดมูลฐาน หมายความว่า การกระทำ
 ความผิดใดๆ ที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้”

2) ปรับแก้หลักเกณฑ์ในการกำหนดความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน

ปรับแก้ความใน มาตรา 4/1 เป็น “การกระทำความผิดอาญาที่เป็นความผิดมูลฐาน จะต้อง
 มีลักษณะประกอบด้วย

(1) ความผิดที่มีลักษณะเป็นความผิดอาญาร้ายแรง

(2) ความผิดที่มีลักษณะการกระทำตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐาน
 ขึ้นต่ำตามข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน

(3) ความผิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากกระทำความความผิด

(4) ความผิดที่มีลักษณะกระทำที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

(5) ความผิดที่ไม่สามารถนำมาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมี
 ประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การปราบปราม

(6) ความผิดที่มีลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้
 สามารถนำเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้”

3) แก้ไขเพิ่มเติมชื่อกลุ่มประเภทความผิดที่กำหนดไว้ในบัญชีที่ 1 อาชญากรรมร้ายแรง

แก้ไขบัญชีที่ 1 อาชญากรรมร้ายแรง โดยกำหนดประเภทความผิดที่กำหนดไว้ 21 ประเภทและอื่นๆ ที่นอกเหนือจาก 21 ประเภทที่กำหนดไว้ ดังนี้

บัญชีที่ 1 อาชญากรรมร้ายแรง

1) การเข้าร่วมในกลุ่มองค์กรอาชญากรรมและแก๊งค์เชี่ยเรียกค่าคุ้มครอง

(1) ประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ 2 ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง ลักษณะ 5 ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน

(2) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556 มาตรา 25

2) การก่อการร้าย รวมถึงการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(1) ประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ 1/1 ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย

(2) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559

(3) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558

3) การค้ามนุษย์ และการลักลอบขนผู้ย้ายถิ่นฐาน

4) การเอารัดเอาเปรียบทางเพศ รวมถึงการเอารัดเอาเปรียบทางเพศกับเด็ก

5) การลักลอบค้ายาเสพติดและสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท

6) การลักลอบค้าอาวุธ

7) การลักลอบค้าของโจรสลัดและสินค้าอื่นๆ

8) การฉ้อราษฎร์บังหลวง และการให้สินบน

9) การฉ้อโกง

10) การปลอมแปลงเงินตรา

11) การปลอมผลิตภัณฑ์และการละเมิดลิขสิทธิ์ผลิตภัณฑ์

12) อาชญากรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

13) ฆาตกรรม การประทุษร้ายร่างกายจนได้รับบาดเจ็บสาหัส

14) การลักพาตัว การกักขังหน่วงเหนี่ยวโดยผิดกฎหมายและการจับเป็นตัวประกัน

15) การปล้นหรือลักทรัพย์

16) การลักลอบขน (รวมถึงในแง่ที่เกี่ยวกับศุลกากร และภาษีสรรพสามิต และภาษี

ทั่วไป)

17) อาชญากรรมเกี่ยวกับภาษี (เกี่ยวกับภาษีโดยตรงและทางอ้อม)

18) การข่มขู่กรรโชก

- 19) การปลอมแปลง
- 20) การกระทำอันเป็นโจรสลัด
- 21) การซื้อขายหุ้นด้วยข้อมูลภายในและการปั่นหุ้น
- 22) อื่นๆ

ข้อวิพากษ์กับข้อเสนอแนะดังกล่าวนี้การวิจัยได้นำไปสู่การวิเคราะห์และพิจารณาปรับปรุงคำตอบของการวิจัย ซึ่งการวิจัยเห็นว่าควรจะเป็นข้อเสนอแนะของการวิจัย ในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) การกำหนดบทนิยามของคำว่า “ทรัพย์สิน”

การกระทำความผิดอาญาที่มีการได้เงินและทรัพย์สิน และมีการกระทำการฟอกเงินให้กลายเป็นเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการฟอกเงิน แต่เนื่องจากการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี ทำให้มีการใช้สินทรัพย์ดิจิทัล (Digital Asset) มาใช้แทนเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มีการกำหนดไว้เดิม จึงควรมีการพิจารณากำหนดสิ่งที่จะถูกนำมาใช้แทนเงินหรือทรัพย์สินในอนาคตที่อาจจะไม่ใช่เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิด

(2) การจัดทำวิธีพิจารณาคดีฟอกเงิน

การกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินนั้นเป็นการกำหนดกฎหมายที่เป็นกฎหมายสารบัญญัติ แต่การที่จะบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขึ้นอยู่กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมาย เช่น พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ และผู้พิพากษา เนื่องจากกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เป็นกฎหมายเฉพาะที่ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญ ดังนั้น ถ้าหากมีการกำหนดกฎหมายวิธีพิจารณาคดีฟอกเงินที่เป็นกฎหมายวิธีสบัญญัติมาเป็นหลักเกณฑ์ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายทราบแต่ละขั้นตอนในการปฏิบัติงานแล้ว ก็จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เนื่องจากการวิจัยนี้มุ่งกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินเพื่อใช้ในการตักวงจรการประกอบอาชญากรรมให้ลดน้อยลงไปได้ และพัฒนามาตรการลดผลกระทบจากการยึดหรืออายัดทรัพย์สินเพื่อให้ผู้ทำธุรกรรมหรือผู้มีส่วนได้เสียกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้นได้รับผลกระทบจากการยึดหรืออายัดทรัพย์สินน้อยลง ดังนั้น เมื่อนำเอาผลการรับฟังความคิดเห็น (Hearing) ในส่วนของการกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินมาปรับปรุงแก้ไข กับนำเอามาตรการลดผลกระทบจากการยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่ได้มีการวิเคราะห์ไว้ในบทที่ 4 และข้อเสนอแนะในการรับฟังความคิดเห็นที่จะให้มีมาตรการผ่อนผันการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน ทำให้ได้ กฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินและมาตรการลดผลกระทบจากการยึดหรืออายัดทรัพย์สินต่อไป

5. ร่างกฎหมายต้นแบบว่าด้วยหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงิน และมาตรการลดผลกระทบจากการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน

โดยเป็นการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ทั้งหมด 2 ฉบับ ดังนี้

1) ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยทำการแก้ไขปรับปรุงคำนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” และเพิ่มเติมคำนิยามคำว่า “อาชญากรรมร้ายแรง” “ประเภทความผิดที่กำหนดไว้” “ทรัพย์สิน” และเพิ่มเติมส่วนที่ 1 ความผิดมูลฐาน และส่วนที่ 2 ความผิดฐานฟอกเงิน และเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐาน เพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการธุรกรรมในการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เป็นการลดผลกระทบจากการยึดหรืออายัด และจัดทำบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ 2 บัญชี คือ บัญชีที่ 1 อาชญากรรมร้ายแรง และบัญชีที่ 2 ประเภทความผิดที่กำหนดไว้ตามข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน

2) ร่างกฎกระทรวงกำหนดวิธีการลดผลกระทบจากมาตรการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน พ.ศ. โดยจัดทำวิธีการลดผลกระทบจากการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน โดยการผ่อนผันการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน โดยกำหนดให้เป็นสิทธิของผู้ทำธุรกรรมหรือผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวกับทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิด โดยกำหนดให้มีการคืนทรัพย์สิน โดยไม่มีประกัน มีประกัน และมีหลักประกัน ในระหว่างการยึดหรืออายัดชั่วคราว จนกระทั่งศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

เหตุผล

โดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ไม่ได้กำหนดให้การกระทำความผิดอาญาร้ายแรงบางฐานความผิดเป็นความผิดมูลฐานส่งผลให้มีผู้กระทำความผิดสามารถนำเงิน ทรัพย์สินและผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดมาใช้สนับสนุนการกระทำความผิดอาญาได้อีก จึงเห็นควรกำหนดค่านियามความผิดมูลฐาน ทรัพย์สิน ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด และกำหนดหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานในการปราบปรามการฟอกเงินที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน และกำหนดกรอบความผิดมูลฐานให้ชัดเจนเพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน พร้อมจัดทำบัญชีอาชญากรรมร้ายแรง และบัญชีประเภทที่ความผิดกำหนดไว้ตามข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน และหามาตรการผ่อนผันการยึดหรืออายัดทรัพย์สินเพื่อเป็นการลดผลกระทบจากการยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่ผู้ทำธุรกรรมและผู้มีส่วนได้เสียกับทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดจะได้รับก่อนพนักงานอัยการจะยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สินนั้นตกแก่แผ่นดินหรือกรณีที่ศาลจะมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ .. พ.ศ.

เป็นปีที่ .. ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 26 ประกอบกับ มาตรา 32 มาตรา 33 มาตรา 36 มาตรา 37 มาตรา 40 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในของบทนิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2558 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ความผิดมูลฐาน หมายถึง การกระทำความผิดใดๆ ที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา 4 ให้เพิ่มบทนิยาม คำว่า “อาชญากรรมร้ายแรง” ระหว่างคำว่า “ความผิดมูลฐาน” และ “ธุรกรรม” ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

“อาชญากรรมร้ายแรง หมายถึง ความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกขั้นสูงสี่ปี ขึ้นไปหรือสถานที่หนักกว่านั้นที่กำหนดไว้ในบัญชีที่ 1 ท้ายพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา 5 ให้เพิ่มบทนิยาม คำว่า “ประเภทความผิดที่กำหนดไว้” ระหว่างคำว่า “อาชญากรรมร้ายแรง” และ “ธุรกรรม” ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

“ประเภทความผิดที่กำหนดไว้ หมายถึง ประเภทความผิดที่กำหนดไว้ในบัญชีที่ 2 ท้ายพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา 6 ให้เพิ่มบทนิยาม คำว่า “ทรัพย์สิน” ระหว่างคำว่า “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” และ “ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด” ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

“ทรัพย์สิน หมายถึง สินทรัพย์ทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นวัตถุหรือไม่เป็นวัตถุ สังกหริมทรัพย์หรือสังหริมทรัพย์ มีรูปร่างหรือไม่มีรูปร่าง และรวมถึงผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้มาจากสังหริมทรัพย์หรือสังหริมทรัพย์ หรือผลประโยชน์ที่อาจคำนวณราคาเป็นเงินได้”

มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น ส่วนที่ 1 ความผิดมูลฐาน และมาตรา 4/1 มาตรา 4/2 มาตรา 4/3 และส่วนที่ 2 ความผิดฐานฟอกเงิน ของหมวด 1 บททั่วไป แห่งราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

ส่วนที่ 1

ความผิดมูลฐาน

มาตรา 4/1 การกระทำความผิดอาญาที่เป็นความผิดมูลฐาน จะต้องมิลักษณะประกอบด้วย

- (1) ความผิดที่มีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง
- (2) ความผิดที่มีลักษณะการกระทำตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ที่เป็นมาตรฐานขั้นต่ำตามข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน
- (3) ความผิดที่ได้ทรัพย์สินมาจากการทำความผิด
- (4) ความผิดที่มีลักษณะการกระทำที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
- (5) ความผิดที่ไม่สามารถนำมาตราการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ ทำให้ยากแก่การปราบปราม

(6) ความผิดที่มีลักษณะจะต้องถูกตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สามารถนำเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดไปใช้ได้

มาตรา 4/2 ในการกำหนดความผิดมูลฐานตามมาตรา 4/1 ถ้าการกระทำความผิดใดเป็นความผิดที่มีลักษณะการกระทำตามประเภทความผิดที่กำหนดไว้ตามมาตรา 4/1 (2) แต่ไม่ได้มีลักษณะเป็นอาชญากรรมร้ายแรง อาจจะพิจารณาลักษณะขององค์ประกอบการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ โดยให้ถือว่า การกระทำความผิดนั้นอาชญากรรมร้ายแรง

- (1) ความผิดทางอาญาที่มีลักษณะการกระทำโดยผู้ทรงอิทธิพลหรือองค์กรอาชญากรรม
- (2) ความผิดอาญาที่มีลักษณะเป็นปกติฐะ
- (3) ความผิดอาญาที่มีลักษณะเป็นการค้า
- (4) ความผิดอาญาที่มีลักษณะการกระทำเพื่อให้ผลประโยชน์ในทรัพย์สิน

มาตรา 4/3 บรรดาความผิดอาญาที่กฎหมายอื่นได้กำหนดให้การกระทำความผิดอาญาเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ความผิดมูลฐานที่กำหนดไว้ในมาตรา 4/1 และมาตรา 4/2

ส่วนที่ 2

ความผิดฐานฟอกเงิน

มาตรา 5 ผู้ใด

(1) โอน รับ โอน หรือเปลี่ยนแปลงสภาพทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อซุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้น หรือเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นไม่ว่าก่อน ขณะหรือหลังการกระทำความผิด มิให้ต้องรับโทษหรือรับโทษน้อยลงในความผิดมูลฐาน หรือ

(2) กระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อปกปิดหรืออำพรางลักษณะที่แท้จริงการได้มาแหล่งที่ตั้งการจำหน่าย การโอน การได้สิทธิใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด

(3) ได้มา ครอบครอง หรือใช้ทรัพย์สิน โดยรู้ในขณะที่ได้มา ครอบครอง หรือใช้ทรัพย์สินนั้นว่าเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด

ผู้นั้นกระทำความผิดฐานฟอกเงิน

มาตรา 8 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (3/1) ของมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

มาตรา 34 ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (3/1) ออกมาตรการลดผลกระทบจากการยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามมาตรา 48/1

มาตรา 9 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 48/1 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

มาตรา 48/1 ในระหว่างการยึดหรืออายัดชั่วคราว ผู้ทำธุรกรรมซึ่งถูกตั้งยึดหรืออายัด หรือผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินจะมีสิทธิยื่นคำร้องขอผ่อนผันต่อคณะกรรมการธุรกรรมเพื่อขอรับทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์โดยไม่มีประกัน หรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ สำหรับวิธีการยื่นคำร้อง เงื่อนไข และการอนุญาตเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา 9 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น บัญชีที่ 1 อาชญากรรมร้ายแรง ท้ายพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

บัญชีที่ 1	
อาชญากรรมร้ายแรง	
ที่	กลุ่มประเภทความผิดที่กำหนดไว้ตามข้อแนะนำของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน
1	การเข้าร่วมในกลุ่มองค์กรอาชญากรรมและแก๊งค์เชี่ยญเพื่อเรียกค่าคุ้มครอง
1) ประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ 2 ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง	
มาตรา 140 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 140 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี
ลักษณะ 5 ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน	
มาตรา 209	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
มาตรา 210	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 215 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
2) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. 2556	
มาตรา 25	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบห้าปี
มาตรา 26	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 32 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบห้าปี
2	การก่อการร้าย รวมถึงการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
1) ประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ 1/1 ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย	
มาตรา 135/1	ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี
มาตรา 135/2	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี
มาตรา 135/4	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
2) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2559	

	มาตรา 25 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี
3) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. 2558		
	มาตรา 7 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 12	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 13	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
	มาตรา 15	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 17	ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 18	ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 19	ต้องระวางโทษประหารชีวิตจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 21	ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 22 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 22 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี
3	การค้ำมนุษย์ และการลักลอบขนผู้ย้ายถิ่นฐาน	
1) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.2551		
	มาตรา 52	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบสองปี
	มาตรา 52/1 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสี่ปี
	มาตรา 52/1 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่แปดปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 52/1 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต
	มาตรา 54	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 55	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 56/1	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี
2) พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522		
	มาตรา 63	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 64	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 65	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
4	การเอารัดเอาเปรียบทางเพศ รวมถึงการเอารัดเอาเปรียบทางเพศกับเด็ก	
1) ประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ 9 ความผิดเกี่ยวกับเพศ		
	มาตรา 276	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 277	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 278	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 279	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 282	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 283 ทวิ	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี

มาตรา 284	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 286	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่สิบปี
มาตรา 287/1 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 287/1 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
มาตรา 287/2	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี
มาตรา 317 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี
มาตรา 317 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
มาตรา 318 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี
มาตรา 318 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี
มาตรา 319	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี
2) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539	
มาตรา 9 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี
มาตรา 9 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี
มาตรา 10	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี
มาตรา 11 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี
มาตรา 11 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี
มาตรา 11 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี
มาตรา 12	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี
3) พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509	
มาตรา 28/2 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
มาตรา 28/2 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงยี่สิบปี
5 การลักลอบค้ายาเสพติดและสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท	
1) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519	
มาตรา 16/1	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
2) พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545	
มาตรา 41	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
3) พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534	
มาตรา 8	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
4) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522	
มาตรา 65 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงจำคุกตลอดชีวิต
มาตรา 65 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต
มาตรา 65 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบห้าปี
มาตรา 65 วรรคสี่	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงจำคุกตลอดชีวิต

	มาตรา 120	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี
	มาตรา 123	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 131 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 131 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 135 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 135 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
	มาตรา 136	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 140 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 140 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี
	มาตรา 142 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 142 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 142 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงจำคุกตลอดชีวิต
6	การลักลอบค้าอาวุธ	
	1) พระราชบัญญัติการควบคุมสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. 2562	
	มาตรา 28 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	2) พระราชบัญญัติโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน พ.ศ. 2550	
	มาตรา 48	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงจำคุกตลอดชีวิต
	3) พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490	
	มาตรา 72 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 72 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 72 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
	มาตรา 72 ทวิ วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 72 ทวิ วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
	มาตรา 73	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 73 ทวิ	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี
	มาตรา 74	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 75	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี
	มาตรา 78 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 78 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ยี่สิบปีถึงจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 78 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต
	มาตรา 78 วรรคสี่	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงจำคุกตลอดชีวิต
7	การลักลอบค้าของโจรและสินค้าอื่นๆ	
	1) พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ. 2551	

	มาตรา 82	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 105 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 105 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 110	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	2) พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2558	
	มาตรา 74	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 82	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	3) พระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518	
	มาตรา 65	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	4) พระราชบัญญัติระบบการชำระเงิน พ.ศ. 2560	
	มาตรา 44 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 44 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี
	มาตรา 45 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 45 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี
	มาตรา 46	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 48	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี
	มาตรา 49	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	5) พระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. 2542	
	มาตรา 37	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 39	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 41	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
8	การฉ้อราษฎร์บังหลวง และการให้สินบน	
	1) ประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ 2 ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง	
	มาตรา 143	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 144	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 147	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 148	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 149	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 150	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 151	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 152	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 153	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 154	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี

มาตรา 155	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต
มาตรา 156	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต
มาตรา 157	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 167	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
มาตรา 201	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต
มาตรา 202	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต
2) พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560	
มาตรา 120	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
3) พระราชบัญญัติมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. 2551	
มาตรา 56	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 57	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
4) พระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562	
มาตรา 71	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 72	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
5) พระราชบัญญัติกึ่งพิพาท พ.ศ. 2542	
มาตรา 59	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 60	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 61	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
6) พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2562	
มาตรา 118 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
มาตรา 118 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบปี
มาตรา 119	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี
มาตรา 120	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 121 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 121 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 124 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
มาตรา 124 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 126 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 126 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 127	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
มาตรา 128 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
มาตรา 130	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 131	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี

มาตรา 133	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 134	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
7) พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช 2485	
มาตรา 66	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต
มาตรา 67	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต
มาตรา 68	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต
มาตรา 69	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต
มาตรา 70	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต
มาตรา 71	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 72	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 73	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 74	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 75	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
8) พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. 2541	
มาตรา 14	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
9) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561	
มาตรา 171	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 172	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 173	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
มาตรา 174	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
มาตรา 175	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 176	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 177	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 180	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
มาตรา 184	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
10) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. 2552	
มาตรา 38	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 41	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 42	ตาม (1) (2) (3) (4) หรือ (5) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และผู้กระทำตาม (6) (7) หรือ (8) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 43	ตาม (1) (2) (3) หรือ (4) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และผู้กระทำตาม (5) หรือ (6) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
12) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2561	
มาตรา 143 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี

มาตรา 85 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
มาตรา 85 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
14) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2560	
มาตรา 101	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 105	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบห้าปี
มาตรา 108	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
มาตรา 109	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 114	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 115	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 116	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี
มาตรา 118	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 119	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
มาตรา 120	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 124	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 127	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี
มาตรา 128	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 132	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
มาตรา 134	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
15) พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535	
มาตรา 91	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงห้าปี
มาตรา 114/3 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 114/5 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 114/5 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
16) พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535	
มาตรา 86	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงห้าปี
มาตรา 108/3 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 108/5 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 108/5 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 110	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงเจ็ดปี
17) พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. 2503	
มาตรา 51	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงห้าปี
มาตรา 57	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 58	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี

มาตรา 59	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
18) พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551	
มาตรา 71	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 72วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
19) พระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2543	
มาตรา 75	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
20) พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483	
มาตรา 90/88	ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท
มาตรา 90/124	ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท
มาตรา 90/126	ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท
21) พระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2542	
มาตรา 26	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 27	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี
22) พระราชบัญญัติว่าด้วยการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2559	
มาตรา 55 วรรคสี่	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 56 วรรคสี่	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 59 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 60	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และผู้ใดกระทำการตาม (7) (8) หรือ (9) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 61 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 61 วรรคสี่	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 62	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
มาตรา 64	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
23) พระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. 2556	
มาตรา 13	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
24) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502	
มาตรา 4	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
มาตรา 5	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
มาตรา 6	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
มาตรา 7	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
มาตรา 8	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
มาตรา 9	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 10	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี

มาตรา 11	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
26) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542	
มาตรา 5	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
มาตรา 6	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
มาตรา 7	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
มาตรา 10	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 11	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต
มาตรา 12	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต
มาตรา 13	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต
27) พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2542	
มาตรา 133/5	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
28) พระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. 2556	
มาตรา 64	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 65	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 66	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 67	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
29) พระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545	
มาตรา 23 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 23 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
9 การฉ้อโกง	
1) ประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ 12 หมวด 3 ความผิดฐานฉ้อโกง	
มาตรา 342	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 343 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 343 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี
มาตรา 347	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
2) พระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527	
มาตรา 12	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
3) พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. 2554	
มาตรา 64	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
4) พระราชบัญญัติกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2562	
มาตรา 45	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
5) พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2539	
มาตรา 91	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี

6) พระราชบัญญัติการดูแลผลประโยชน์ของคู่สัญญา พ.ศ. 2551	
มาตรา 48	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
7) พระราชบัญญัติการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ศ. 2522	
มาตรา 34/1	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบปี
8) พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. 2545	
มาตรา 46	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
9) พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. 2528	
มาตรา 91 ตี	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี
10) พระราชบัญญัติธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2545	
มาตรา 50	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
มาตรา 51	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
มาตรา 53	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 54	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
มาตรา 55	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
10 การปลอมแปลงเงินตรา	
ประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ 7 หมวด 1 ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา	
มาตรา 240	ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี
มาตรา 241	ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
มาตรา 242	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
มาตรา 244	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี
มาตรา 245	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 246	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี
11 การปลอมผลิตภัณฑ์และการละเมิดลิขสิทธิ์ผลิตภัณฑ์	
1) พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534	
มาตรา 108	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี
มาตรา 109/1	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี
2) พระราชบัญญัติปฎี พ.ศ. 2518	
มาตรา 57	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 63	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี
มาตรา 64	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี
มาตรา 66	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงห้าปี
3) พระราชบัญญัติผลิตภัณฑ์สมุนไพร พ.ศ. 2562	
มาตรา 101	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี

	มาตรา 118	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 119	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกปี
	มาตรา 120	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินแปดปี
	4) พระราชบัญญัติยา พ.ศ. 2510	
	มาตรา 101	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 117	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงตลอดชีวิต
	มาตรา 117 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 118	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงห้าปี
	มาตรา 119	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 122 ทวิ	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 125 ทวิ	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	5) พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537	
	มาตรา 69 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสี่ปี
	มาตรา 69/1	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสี่ปี
	6) พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522	
	มาตรา 59	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี
	มาตรา 61	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
12	อาชญากรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม	
	1) ประมวลกฎหมายที่ดิน	
	มาตรา 108 ทวิ	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	2) พระราชกำหนดแก้ไขและป้องกันภาวะการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2516	
	มาตรา 8	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	3) พระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2543	
	มาตรา 49	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	4) พระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พ.ศ. 2485	
	มาตรา 40	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	5) พระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. 2550	
	มาตรา 137	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	6) พระราชบัญญัติการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล พ.ศ. 2562	
	มาตรา 43	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	7) พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511	
	มาตรา 58	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	8) พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. 2561	

มาตรา 93	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 94	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 96	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
9) พระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. 2562	
มาตรา 94 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 94 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
10) พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507	
มาตรา 31 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 31 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี
มาตรา 33/2 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
11) พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484	
มาตรา 69 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 69 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงยี่สิบปี
มาตรา 72	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 72 ทวิ วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 72 ทวิ วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี
มาตรา 72 ตริ วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 72 ตริ วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี
มาตรา 73 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 73 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงยี่สิบปี
มาตรา 73 ทวิ	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
13) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับสถานที่ผลิตปิโตรเลียมในทะเล พ.ศ. 2530	
มาตรา 25 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 26	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
14) พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560	
มาตรา 159	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 182	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
15) พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2562	
มาตรา 89	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 89 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี
มาตรา 92	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 93	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 94	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี

	มาตรา 99	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 100 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 100 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 103	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
16) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535		
	มาตรา 98 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 99	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 101 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
17) พระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ. 2540		
	มาตรา 28	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
18) พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2562		
	มาตรา 41	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 42 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 42 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 43	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
13	มาตรการ, การประทุษร้ายร่างกายจนได้รับบาดเจ็บสาหัส	
	1) ประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ 1 ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร	
	มาตรา 107	ต้องระวางโทษประหารชีวิต
	มาตรา 109	ต้องระวางโทษประหารชีวิต
	ลักษณะ 10 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	
	มาตรา 288	ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 289	ต้องระวางโทษประหารชีวิต
	มาตรา 290	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 291	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 292	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
	มาตรา 293	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 297	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี
	2) พระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา พ.ศ. 2527	
	มาตรา 32 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
14	การลักพาตัว การกักขังหน่วงเหนี่ยวโดยผิดกฎหมายและการจับเป็นตัวประกัน	
	1) ประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ 11 ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและชื่อเสียง หมวด 1 ความผิดต่อเสรีภาพ	
	มาตรา 309 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี

	มาตรา 309 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
	มาตรา 310 ทวิ	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 312	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
	มาตรา 312 ทวิ	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี
	มาตรา 312 ตี วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 312 ตี วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
	มาตรา 313 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี จำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต
	มาตรา 313 วรรคสอง	ต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต
15	การปล้นหรือลักทรัพย์	
	1) ประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ 2 ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง	
	มาตรา 158	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
	มาตรา 159	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 188	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	ลักษณะ 12 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	
	มาตรา 335 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 335 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
	มาตรา 335 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี
	มาตรา 335 ทวิ วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี
	มาตรา 335 ทวิ วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 336	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 337 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 337 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี
	มาตรา 338	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 339	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 339 ทวิ	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 340	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 340 ทวิ	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 354	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 357	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 359	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 360	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 360 ทวิ	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 365	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี

	2) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. 2561	
	มาตรา 106	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	3) พระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ พ.ศ. 2559	
	มาตรา 123	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 129	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 130	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามสิบปี
	มาตรา 131	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 132	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกปี
	มาตรา 133	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 134	ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 141	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี
16	การลักลอบขน (รวมถึงในแง่ที่เกี่ยวกับศุลกากร และภาษีสรรพสามิต และภาษีทั่วไป)	
	1) พระราชบัญญัติการส่งออกป็นอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. 2522	
	มาตรา 20	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 20/1	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	2) พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560	
	มาตรา 186	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
	มาตรา 198	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
	มาตรา 202	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
	3) พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. 2514	
	มาตรา 66	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงเจ็ดปี
	4) พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560	
	มาตรา 71	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 72	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 68	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	5) พระราชบัญญัติเลื่อยโซ่ยนต์ พ.ศ. 2545	
	มาตรา 17	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	6) พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535	
	มาตรา 70/2 วรรคสี่	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 74	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 75	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
	มาตรา 76	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	7) พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560	

	มาตรา 206	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 227	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสิบปี
	มาตรา 242	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 246 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 246 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 246 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
17	อาชญากรรมเกี่ยวกับภาษี (เกี่ยวกับภาษีโดยตรงและทางอ้อม)	
	ประมวลรัษฎากร	
	มาตรา 37	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงเจ็ดปี
	มาตรา 90/4	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงเจ็ดปี
18	การข่มขู่กรรโชก	
	1) ประมวลกฎหมายหมายอาญา ลักษณะ 12 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	
	มาตรา 337 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 337 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี
	มาตรา 338	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	2) พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. 2558	
	มาตรา 41	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 42	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
19	การปลอมแปลง	
	1) ประมวลกฎหมายหมายอาญา ลักษณะ 7 ความผิดเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง	
	มาตรา 250	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 251	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
	มาตรา 254	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
	มาตรา 255	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 265	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
	มาตรา 266	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 269/1	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 269/2	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
	มาตรา 269/3	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี
	มาตรา 269/4 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
	มาตรา 269/4 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 269/5	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 269/8	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี

มาตรา 269/9 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 269/9 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี
มาตรา 269/10 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 269/10 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี
มาตรา 269/11	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 269/12	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 269/13	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 269/14	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 269/8	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 269/9 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 269/9 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี
2) พระราชบัญญัติผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. 2548	
มาตรา 29	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
3) พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และ มูลนิธิ พ.ศ. 2499	
มาตรา 42 วรรคสี่	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
4) พระราชบัญญัติจดหมายเหตุนแห่งชาติ พ.ศ. 2556	
มาตรา 30	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
5) พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535	
มาตรา 216	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
6) พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. 2526	
มาตรา 12	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 13 (1)	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 13 (2)	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 14 (1)	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
มาตรา 14 (3)	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 14 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี
มาตรา 15	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
7) พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. 2542	
มาตรา 12	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
8) พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511	
มาตรา 48 ซี	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
9) พระราชบัญญัติมาตราขังตวงวัด พ.ศ. 2542	

	มาตรา 74	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
	มาตรา 75/1	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
10) พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550		
	มาตรา 9	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 10	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 12 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
	มาตรา 12 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
	มาตรา 12 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 12 วรรคสี่	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 12/1 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
	มาตรา 12/1 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 14	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
13) พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. 2541		
	มาตรา 57	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
20	การกระทำอันเป็นโจรสลัด	
พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด พ.ศ. 2534		
	มาตรา 15	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 16	ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 17	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี
	มาตรา 18	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
	มาตรา 19	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 20	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 21	ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 22	ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 23	ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 24	ต้องระวางโทษประหารชีวิต
21	การซื้อขายหุ้นด้วยข้อมูลภายในและการปั่นหุ้น	
1) พระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. 2561		
	มาตรา 59	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 66	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงห้าปี
	มาตรา 71	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 82	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 83	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี

มาตรา 84	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
มาตรา 85	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 86	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
มาตรา 87	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
มาตรา 88	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
2) พระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. 2543	
มาตรา 17	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
3) พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. 2545	
มาตรา 43	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
มาตรา 44	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
มาตรา 52	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
มาตรา 53	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
มาตรา 54	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
มาตรา 60	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
มาตรา 61	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
4) พระราชบัญญัติทรัพย์สินเพื่อธุรกรรมในตลาดทุน พ.ศ. 2550	
มาตรา 77	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 85	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 86	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 88 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
5) พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551	
มาตรา 121	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี
มาตรา 140	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
มาตรา 141	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
มาตรา 142	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
มาตรา 143	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 144	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
มาตรา 145	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
มาตรา 146	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
มาตรา 152 วรรคสี่	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 153 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
6) พระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546	
มาตรา 136	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี

	มาตรา 137	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 145	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 146	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 147	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 148	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
7) พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535		
	มาตรา 278	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 281/2 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 289	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงห้าปี
	มาตรา 296 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 296/1	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 306	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 307	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 308	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 309	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 310	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 311	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 312	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
	มาตรา 313	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี
22	กฎหมายอื่นๆ	
	1) ประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ 1 ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร	
	มาตรา 110	ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบหกรปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 112	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 113	ต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 114	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปี ถึงสิบห้าปี
	มาตรา 115	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
	มาตรา 116	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
	มาตรา 117	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
	มาตรา 119	ต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 120	ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี
	มาตรา 121	ต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต
	มาตรา 122	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี
	มาตรา 123	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี

มาตรา 124	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 125	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 126	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 127	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 130	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี
มาตรา 131	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 132	ต้องระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต
มาตรา 133	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
มาตรา 134	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
ลักษณะ 2 ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง	
มาตรา 139	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี
มาตรา 160	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 163	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 164	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 166	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 174 วรรคสอง	ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 175	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 177 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 177 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
มาตรา 180 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
มาตรา 181 (1)	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี
มาตรา 181 (2)	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี
มาตรา 184	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 185	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 190 วรรคสอง	ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 191	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 198	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
มาตรา 200	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี
มาตรา 204	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
ลักษณะ 4 ความผิดเกี่ยวกับศาสนา	
มาตรา 206	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
ลักษณะ 6 ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน	
มาตรา 217	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี

มาตรา 218	ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
มาตรา 220	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
มาตรา 221	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
มาตรา 224 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต
มาตรา 224 วรรคสอง	ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี
มาตรา 225	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
มาตรา 226	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 227	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 228	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 229	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 230	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี
มาตรา 231	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี
มาตรา 232	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี
มาตรา 234	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 237	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี
มาตรา 238	ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต
มาตรา 239	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี
ลักษณะ 10 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	
มาตรา 302	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 303	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี
ลักษณะ 11 ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและชื่อเสียง	
มาตรา 320 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี
มาตรา 320 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี
2) พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522	
มาตรา 126	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 154	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
3) พระราชบัญญัติการค้าข้าว พุทธศักราช 2489	
มาตรา 18	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 20	ต้องระวางโทษ หรือจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 21	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
4) พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. 2558	
มาตรา 31 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 34 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี

5) พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534	
มาตรา 48/1	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
มาตรา 50 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
6) พระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2550	
มาตรา 60	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 61	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
7) พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551	
มาตรา 66	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
8) พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544	
มาตรา 67 (3)	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
9) พระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2543	
มาตรา 82 วรรคหนึ่ง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 82 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 82 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 82 วรรคสี่	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี บ
มาตรา 82 วรรคห้า	ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
มาตรา 83 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
10) พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. 2547	
มาตรา 39	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงห้าปี
11) พระราชบัญญัติการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2562	
มาตรา 36	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
12) พระราชบัญญัติการเกณฑ์ช่วยราชการทหาร พ.ศ. 2530	
มาตรา 60	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
มาตรา 61	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
13) พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497	
มาตรา 67/14	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 72	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 76	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 81	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 84	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
มาตรา 95	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
มาตรา 99	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
มาตรา 101	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี

มาตรา 109	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี
มาตรา 109/1	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 117	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี
มาตรา 120/1	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
14) พระราชบัญญัติเนรเทศ พ.ศ. 2499	
มาตรา 9 ทวิ วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 9 ตริ	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 9 เบญจ	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี
15) พระราชบัญญัติกำหนดวิธีปฏิบัติแก่บุคคลซึ่งเผยแพร่ข่าวอันเป็นการทำให้เสียสัมพันธไมตรี ระหว่างประเทศไทยกับประเทศที่มีสนธิสัญญาทางไมตรีกับประเทศไทยในภาวะสงคราม พุทธศักราช 2488	
มาตรา 9	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
16) พระราชบัญญัติจัดการพิมพ์ พ.ศ. 2550	
มาตรา 26	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือ
17) พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522	
มาตรา 157/1 วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
มาตรา 157/1 วรรคสี่	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงหกปี
มาตรา 157/1 วรรคห้า	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี
มาตรา 160 ตริ วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี
มาตรา 160 ตริ วรรคสาม	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงหกปี
มาตรา 160 ตริ วรรคสี่	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี
18) พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547	
มาตรา 110 วรรคสอง	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี
19) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. 2560	
มาตรา 68	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
มาตรา 69	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
20) พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช 2477	
มาตรา 58	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
21) พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498	
มาตรา 23	ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท
มาตรา 26	ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท
22) พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการอัยย์ พ.ศ. 2524	
มาตรา 15	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี

มาตรา 10 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น บัญชีที่ 2 ประเภทความผิดที่กำหนดไว้ตามข้อแนะนำ
ของคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน ไว้หลังบัญชีที่ 1 อาชญากรรมร้ายแรง
ท้ายพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542

บัญชีที่ 2 ประเภทของความผิดที่กำหนดไว้ ตามข้อแนะนำของคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน
<ol style="list-style-type: none"> 1. การเข้าร่วมในกลุ่มองค์กรอาชญากรรมและแก๊งค์ผู้เรียกค่าคุ้มครอง 2. การก่อการร้าย รวมถึงการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย 3. การค้ำมนุษย์ และการลักลอบขนผู้ย้ายถิ่นฐาน 4. การเอาใจเอาเปรียบทางเพศ รวมถึงการเอาใจเอาเปรียบทางเพศกับเด็ก 5. การลักลอบค้ายาเสพติดและสารที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท 6. การลักลอบค้าอาวุธ 7. การลักลอบค้าของโจรและสินค้าอื่นๆ 8. การฉ้อราษฎร์บังหลวง และการให้สินบน 9. การฉ้อโกง 10. การปลอมแปลงเงินตรา 11. การปลอมผลิตภัณฑ์และการละเมิดลิขสิทธิ์ผลิตภัณฑ์ 12. อาชญากรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม 13. ฆาตกรรม, การประทุษร้ายร่างกายจนได้รับบาดเจ็บสาหัส 14. การลักพาตัว การกักขังหน่วงเหนี่ยวโดยผิดกฎหมายและการจับเป็นตัวประกัน 15. การปล้นหรือลักทรัพย์ 16. การลักลอบขน (รวมถึงในแง่ที่เกี่ยวกับศุลกากร และภาษีสรรพสามิต และภาษีทั่วไป) 17. อาชญากรรมเกี่ยวกับภาษี (เกี่ยวกับภาษีโดยตรงและทางอ้อม) 18. การข่มขู่กรรโชก 19. การปลอมแปลง 20. การกระทำอันเป็นโจรสลัด 21. การซื้อขายหุ้นด้วยข้อมูลภายในและการปั่นหุ้น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

.....

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างกฎกระทรวงกำหนดวิธีการลดผลกระทบจากมาตรการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน

พ.ศ.

หลักการ

กำหนดวิธีการลดผลกระทบจากการยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามมาตรา 48/1

เหตุผล

โดยที่มาตรา 48/1 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. บัญญัติให้สิทธิผู้ทำธุรกรรมหรือผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดให้การยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการธุรกรรมเพื่อถอนแผนการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ร่างกฎกระทรวง

กำหนดวิธีการลดผลกระทบจากมาตรการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และมาตรา 34 (3/1) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังนี้

หมวด 1

การยื่นคำร้อง

ข้อ 1 ผู้ทำธุรกรรมซึ่งถูกยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สิน มีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนทรัพย์สินต่อคณะกรรมการธุรกรรม

ผู้มีส่วนได้เสียจะต้องแสดงหลักฐานแห่งการเป็นเจ้าของ หรือเอกสาร หรือหลักฐานใดๆ เพื่อแสดงถึงสิทธิที่ตนมีอยู่เหนือทรัพย์สินนั้น ในกรณีผู้มีส่วนได้เสียยื่นคำร้องมีสิทธิในทรัพย์สิน ซึ่งมีเจ้าของกรรมสิทธิ์หลายรายรวมกัน จะต้องแสดงเอกสารหลักฐานแสดงความยินยอมในการร้องขอคืนทรัพย์สินจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ทุกราย

ข้อ 2 คำร้องต้องมีรายละเอียดอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (1) ทรัพย์สินที่ประสงค์จะขอคืน
- (2) เหตุ ความจำเป็น และความเร่งด่วน ที่ร้องขอคืนทรัพย์สินไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์
- (3) ระยะเวลาที่ประสงค์จะนำทรัพย์สินไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์
- (4) ผู้ที่จะดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์จากทรัพย์สิน
- (5) สถานที่ที่นำทรัพย์สินไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์

หมวด 2

การพิจารณาและการอนุญาต

ข้อ 3 เมื่อได้รับคำร้องแล้ว ให้คณะกรรมการธุรกรรม มีคำสั่งโดยไม่ชักช้า

การตั้งคืนทรัพย์สินจะต้องไม่กระทบต่อการใช้ทรัพย์สินนั้นเป็นพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงในภายหลัง

ให้คณะกรรมการธุรกรรมแจ้งให้ผู้ทำธุรกรรม หรือผู้มีส่วนได้เสีย และผู้เสียหายทราบถึงการยื่นคำร้องขอคืนทรัพย์สินเท่าที่จะทำได้

ในการพิจารณาอนุญาต ให้คณะกรรมการธุรกรรม พิจารณาหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้ประกอบด้วย

- (1) เหตุผลความจำเป็น ความเร่งด่วนที่จะต้องนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์
- (2) ความน่าเชื่อถือของผู้ที่จะนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์
- (3) ประเภทและมูลค่าของทรัพย์สินและลักษณะของการรับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์ว่ามีความเสี่ยงภัยหรือเสี่ยงต่อความเสียหายหรือไม่ เพียงใด
- (4) ความน่าเชื่อถือของหลักประกัน
- (5) ระยะเวลาที่จะให้รับทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์
- (6) ค่าคัดค้านของผู้มีสิทธิยื่นคำร้องขอ ค่าคัดค้านของผู้มีส่วนได้เสีย ค่าคัดค้านของผู้เสียหาย
- (7) พฤติการณ์ต่างๆ แห่งคดี

ข้อ 4 คณะกรรมการธุรกรรมอาจมีคำสั่งคืนทรัพย์สินแก่ผู้ทำธุรกรรม หรือผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สิน โดยไม่มีหลักประกัน มีประกัน มีประกันและหลักประกันหรือกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ยื่นคำร้องปฏิบัติเพื่อให้ได้ทรัพย์สินนั้นมาใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีก็ได้

ข้อ 5 ในกรณีที่ทรัพย์สินที่ขอคืนมิใช่ทรัพย์สินที่ได้ทำหรือมีไว้เป็นความผิดและมีราคาไม่สูง คณะกรรมการธุรกรรมอาจมีคำสั่งคืนทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้ยื่นคำร้องโดยไม่มีประกันก็ได้

ข้อ 6 ก่อนส่งมอบสิ่งของที่มีคำสั่งให้คืน ให้คณะกรรมการธุรกรรมดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1) กรณีไม่มีประกัน เมื่อผู้ยื่นคำร้องทำสัญญารับมอบทรัพย์สินไปดูแลหรือใช้ประโยชน์และสาบานหรือปฏิญาณตนว่าจะคืนทรัพย์สิน เมื่อคณะกรรมการธุรกรรมสั่งให้คืนทรัพย์สิน
- (2) กรณีที่มีประกัน ให้ผู้ยื่นคำร้องทำสัญญารับมอบทรัพย์สิน ไปดูแลรักษาหรือใช้ประโยชน์และทำสัญญาประกันต่อคณะกรรมการธุรกรรม
- (3) กรณีที่มีประกันและหลักประกัน ให้ผู้ยื่นคำร้องทำสัญญารับมอบทรัพย์สิน ไปดูแลรักษาและใช้ประโยชน์และทำสัญญาประกันต่อคณะกรรมการธุรกรรม พร้อมทั้งส่งมอบหลักประกัน

ข้อ 7 การอนุญาตตามข้อ 6 (2) และ (3) เลขานุการอาจกำหนดเงื่อนไขใดๆ ให้ผู้มีส่วนได้เสียที่ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติด้วย

ข้อ 8 การเรียกประกันหรือหลักประกันและการกำหนดเงื่อนไขจะต้องมีความเหมาะสมกับความสำคัญของพยานหลักฐานในคดีและมูลค่าของสิ่งของ โดยไม่สร้างภาระแก่ผู้ยื่นคำร้องจนเกินควรแก่กรณี

การกำหนดมูลค่าของทรัพย์สินเพื่อเรียกประกันหรือหลักประกัน ให้คณะกรรมการธุรกรรม คำนึงถึงราคาประเมินของทางราชการ หรือมูลค่าหรือราคาตามท้องตลาดของทรัพย์สินลักษณะเดียวกันนั้น

ในกรณีที่มูลค่าของหลักประกันลดลงหรือต่ำไป ให้คณะกรรมการธุรกรรม แจ้งให้ผู้ได้รับอนุญาตให้หาหลักประกันมาเพิ่มให้ครบมูลค่าเดิมในขณะที่ทำสัญญาประกันหรือให้ดีกว่าเดิมหรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นได้

ข้อ 9 หลักประกันอาจใช้อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

- (1) เงินสด
- (2) อสังหาริมทรัพย์
- (3) พันธบัตรรัฐบาลไทย
- (4) หุ่นหรือหุ่นกึ่งที่ออกโดยนิติบุคคลที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น
- (5) บุคคลที่มีหลักประกันตาม (1) (2) (3) หรือ (4) มอบเป็นหลักประกัน
- (6) หลักทรัพย์อื่นที่คณะกรรมการธุรกรรมเห็นสมควรได้รับหลักประกัน

ข้อ 10 กรณีบุคคลเป็นหลักประกัน บุคคลผู้ประกันต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(1) เป็นผู้มีความสามารถทางการเงินหรือมีรายได้แน่นอน เช่น ข้าราชการ ข้าราชการบำนาญ สมาชิกรัฐสภา ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานของรัฐประเภทอื่นๆ

(2) เป็นผู้มีความสัมพันธ์กับผู้ยื่นคำร้อง เช่น เป็นผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน สามี ภริยา ญาติพี่น้อง ผู้บังคับบัญชา นายจ้าง บุคคลที่เกี่ยวข้องกันโดยทางสมรส หรือบุคคลที่คณะกรรมการธุรกรรมเห็นว่ามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดเสมือนเป็นญาติพี่น้อง หรือความสัมพันธ์ในทางอื่นที่คณะกรรมการธุรกรรมเห็นสมควรให้ประกันได้

ข้อ 11 กรณีบุคคลเป็นประกัน ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ให้บุคคลผู้เป็นประกันเสนอหนังสือรับรองจากต้นสังกัดหรือนายจ้าง หรือหลักฐานอื่นที่เชื่อถือได้หากบุคคลผู้เป็นประกันมีคู่สมรส ให้แสดงหลักฐานการยินยอมของคู่สมรสด้วย

(2) ให้ทำสัญญาประกันได้ในวงเงินไม่เกินสิบเท่าของอัตราเงินเดือนหรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

(3) การส่งคืนทรัพย์สินให้พิจารณาจากเงินเดือน หรือรายได้ แต่หากวงเงินประกันมี ยอดสูงกว่าวงเงินที่ผู้นั้นมีสิทธิประกันได้ คณะกรรมการธุรกรรมอาจกำหนดให้ผู้นั้นสำรองวงเงิน หรือหลักทรัพย์เพิ่มเติมให้เพียงพอกับวงเงินประกันนั้นได้ หรืออาจให้มีบุคคลผู้ประกันหลายคน ร่วมกันทำสัญญาประกัน โดยใช้วงเงินของแต่ละคนรวมกันได้

ข้อ 12 ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด หรือการรับ ทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์ไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต คณะกรรมการธุรกรรมอาจมีคำสั่ง เพิกถอนการอนุญาตทั้งหมดหรือบางส่วน หรือจะกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมก็ได้

ข้อ 13 ให้ผู้ได้รับอนุญาตรีบส่งคืนทรัพย์สินที่รับไปดูแลและใช้ประโยชน์ให้แก่ สำนักงานทันที เมื่อปรากฏว่า

- (1) มีคำสั่งเพิกถอนการอนุญาต
- (2) ครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาต หรือ
- (3) ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกแก่แผ่นดิน
- (4) มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นเพื่อป้องกันไม่ทำให้ทรัพย์สินนั้นเสียหาย สูญหาย ถูกทำลาย ปลอม หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง

การส่งคืนทรัพย์สิน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานกำหนด

ข้อ 14 หลักประกันนั้น ถ้ามิได้มีการกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้คณะกรรมการธุรกรรม จัดการดังต่อไปนี้

(1) ให้ส่งคืน เมื่อการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์เป็นไปโดยถูกต้องตามสัญญาและ ผู้ได้รับอนุญาตได้ส่งคืนทรัพย์สินนั้นแล้ว แต่ในกรณีที่ทรัพย์สินนั้นมีความชำรุดบกพร่องหรือ เสียหายอย่างใดๆ อันเนื่องมาแต่การนำไปใช้ประโยชน์ ให้หักค่าเสียหายเอาจากหลักประกันนั้น ตามส่วน

(2) ให้รีบ เมื่อผู้ได้รับอนุญาตไม่ส่งคืนทรัพย์สินคืนตามสัญญา ไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ

ให้ไว้ ณ วันที่ พ.ศ.

(.....)

นายกรัฐมนตรี